

3061

а 5

СВЯТЕ ПИСЬМО.

ЕВАНГЕЛИЯ

по

СВ. МАТӨЕЄВЪ

ПЕРЕКЛАД УКРАЇНСКИЙ

ВІДЕНЬ.

1871.

ЕВАНГЕЛИЯ
по
СВ. МАТӨЕЄВІ.

—
ПЕРЕКЛАД УКРАЇНЬСКИЙ.
—

ВІДЕНИЙ.
Кóштом громáдським.
1871.

З друкарні Сόммера у Відні.

Євангелия по Св. Матеєві.

Голова I.

Книга родоводу Ісуса Христя, сина Давидового, сина Авраамового.

2 Авраам появив Ісаака; а Ісаак появив Якова; а Яков появив Юду та братів їого;

3 а Юда появив Фареса та Зару від Θамари; а Фарес появив Берома; а Бером появив Арама;

4 а Арам появив Аминадава; а Аминадав появив Насона; а Насон появив Саломона;

5 а Саломон появив Вовоа від Рахави; а Вово появив Овіда від Руїи; а Овид появив Єсія;

6 а Єсій появив Давида царя; а Давид царь появив Саломона від Урієвої;

7 а Саломон появив Ровоама; а Ровоам появив Авію; а Авія появив Асу;

8 а Аса появив Іосафата; а Іосафат появив Іорама; а Йорам появив Озію;

9 а Озія появив Іоаємама; а Іоаєам появив Ахаза; а Ахаз появив Іакобію;

10 а Іакобія появив Манасію; а Манасія появив Амона; а Амон появив Іосію;

11 а Іосія появив Бхонію та братів їого, під час переселення у Вавилон;

12 а після того, як переселено іх у Ва-

Свáнгелія

вилóи, Бхонýя появíв Салатиїла, а Салатиїл появíв Зоровáвеля;

13 а Зоровáвель появíв Авиóда; а Авиóд появíв Єлиякýма; а Єлиякýм появíв Азбра;

14 а Азбр появíв Садóка; а Садóк появíв Ахýма; а Ахим появíв Єлиóда;

15 а Єлиóд появíв Єлиазáра; а Єлиазáр появíв Матеáна; а Матеáн появíв Якова;

16 а Яков появíв Іосифа чоловíка Мариíного, що від нéї родíвсь Исýс, на прíзвище Христóс.

17 То всíх рóдів од Авраáма до Давíда чотирнáдцять рóдів; и від Давíда до переселéння у Вавилóн чотирнáдцять рóдів; и від переселéння у Вавилóн до Христá чотирнáдцять рóдів.

18 Різдвó ж Исýса Христá стáлося так. Скóро іогó матíр Марию зарúчено Іóсифові, перш нíж вонí зíйшлися, постерéжено, що вона завагонíла від Святого Дúха.

19 Іóсиф же чоловíк її, бúдучи прáведний, и не хотячí ославити її, хотів був пóтай відпустítи її.

20 Та як він просе дўмав, аж ось явíвсь іому вві сні áнгел Господень, глагóлючи: Іóсифе, сýну Давíдів, не бíйся взýти до сéбе Марию жíнку твою: бо що в їй зачалóсь, те від Святого Дúха.

21 И врóдить вона сýна, и дасí іому імя Исýс: бо він спасé людéй своїх од грíхíв іх.

22 Усé ж се стáлося, щоб справdý-

по Св. Матеєві.

лось, що промовив Господь чéрез прóка, глагóлючи:

23 Ось дíва завагóїє, и врóдить сýна, и дадутъ іому имá Ємануїл, що перéкладом есть: З наáми Бог.

24 Прокýнувшись тодí Іóсиф од сна, зробíв так, як áнгел Господень повелів іому, и взяв до сéбе жінку свою;

25 и не зновав ії, аж пóки вона вродила сýна свого б первóрідня; и дав іому имá Ісýс.

Головá II.

Як же народíвсь Ісýс у Виøлиéмі Юдéйському за цárí Ирода, прийшли мудрцí зі схóду в Ерусалýм,

2 говорячи: Де народéний царь Жидéвський? бáчили бо ми зóрю іогó на

схóді, и прийшли поклонитись іому.

3 Почувши ж царь Ирод, стрíвóжився, и ввесь Ерусалýм из ним.

4. И, зібрáвши всіх архієréїв и письмénників людських, допýтувався в них, де Христу родýтися.

5 Вони же казали іому: У Виøлиéмі Юдéйському: бо ось як написано в прóка:

6 И ты, Виøлиéме, зéмле Юдина, нíчым не гíрша еси між князýми Юдиними: бо з téбе прýдегетьмáн, що старшинувáтиме над народом моим Ираíлем.

7 Заклýкавши тодí Ирод тайкомá мудрцíв, пýльно в них випýтував, якого часу показáлась зорý.

8 И послáв іх у Виøлиéм, и речé: Идіть та роспитáйтесь пýльно про те

Свáнгелія

хлопáтко; а як знáй-
дете, принесítъ мáні
звестку, щоб и мáні
пáйтý поклонíтись
iому.

9 Вонí ж, вýслу-
хавши царя, вýйшли;
коли се зоря, що
бáчили на схóді, идé
нóперéд них, поки
прийшлá та й стáла
звéрху, де булó хло-
пáтко.

10 Побáчивши ж
вонí зорю, зрадíли
вéльми великою рá-
достю.

11 И, вvíйшовши
в господу, знайшли
хлопáтко в Марíю
мáтíрью iого, и при-
пáвши поклонíтись
iому; и, відкрýвши
скарбí свої, пíдне-
слí iому дáри: зó-
лото, лáдан и мíро.

12 И, бóувши осте-
réженi вvі сні не вер-
татись до Ирода,
пíйшли в свою зéм-
лю йншим шляхом.

13 Як же вонí вýй-

ши, ось áнгел Го-
спóденъ являється
Іосифові уві сні, гла-
гóлючи: Устáнь, вíзь-
мí хлопáтко и ма-
тíр iого, та вtкáй в
Егíпет, и перебúдь
там, поки сповíщú
тебé: бо Ирод шу-
кáтиме хлопáтка,
щоб убíти iого.

14 Він же, встáвши,
взяв хлопáтко и ма-
тíр iого в nocti, та
й пíйшóв у Егíпет.

15 И пробувáв там
аж до смéрти Иро-
дової: щоб справ-
дýлось, що сказáв
Господь чéрез прорó-
ка, глагóлючи: Из
Егíпту покликав я
сíна мого.

16 Бáчивши тодí
Ирод, що мудрцí
насмíялись из iого,
розлютуváвся вéль-
ми, та й послáв по-
вбивáти всíх дíтей у
Виøлиéмі и у всíх
грянýцях iого, од
двох рóків и мénше,
по тому часу, що

іо Св. Матеїеві.

він пільно довіду-
вався в мудрців.

17 Тоді спровади-
лось, що промовив
Єремія пророк, гла-
голючи:

18 Чутно булó в
Рáмі голос, лéмент,
и плач, и тяжкé на-
ріканнe: Рахíля плá-
кала по дітях своїх,
и не давáла розва-
жáти себé, що іх не-
ма вже.

19 Як же вмер И-
род, ось являється
ангел Господень уві
сні Іоанну в Єгíпті,

20 глаголючи: У-
стáнь, та візьмí
хлопáтко и ма́тір
іогó, та йдí в зéм-
лю Израїлеву: бо ті
помéрли, що шукá-
ли душí хлопáтка.

21 И встав він, и
взяв хлопáтко и ма́-
тір іогó, та й пій-
шов у зéмлю Из-
раїлеву.

22 Та, почувши, що
Архелáй царює в
Юдéї замість бáтька

свого Ирода, по-
бо́всь ийтí тудí;
а, бúвши остереже-
ний уві сні, звернúв
у стóрони Гали-
лéйські;

23 и, прийшóвши,
жив у городі, що
прóзвано Назарéт:
щоб спровади́лось
скáзане в прорóків:
Що звáтиметься На-
зорéвм.

Головá III.

Того часу прийшóв
Іоán Христýтель,
проповідуючи в пу-
стýні Юдéйській,

2 и глаголючи: По-
кáйтесь: наблизí-
лось бо цáрство небéсне.

3 Се ж бо той, про
кóго казáв прорóк
Іса́я, глаголючи: Го-
лос покликуючого
в пустýні: Приго-
тóвте дерóгу Го-
сподню, правýми ро-
біть стежкí іогó.

4 Сам же Іоан мав

Свáнгелия

одéжу свою з верблóжого вóлосу, и шкуряний пбяс на поясниці своїй; а ідóю ѹогó була сарана та дýкий мед.

5 Тоді вихóдили до ібого Брусалям, и вся Юдéя, и вся окблиця Йорданьска,

6 и христíлись в Йордані від ібого.

7 Та, бáчивши він, що багато Фарисéїв и Садукéїв прихóдило до хрещéння ѹогó, речé до них: Кóдло гадюче, хто остеріг вас, щоб утікали від настигáючого гніvá?

8 Принесítъ же óвощ достóйний покáння;

9 и не думайте кáзти в сérці своéму: В нас бáтько Авраáм: бо я вам кажу, що Бог зможе з сéго каміння піdnáти дítéй Авраáмові.

10 Вже ж и сокýра коло кóреня дéрева

лежíть: тим кóжне дéрево, що не даé доброго бвощу, зрýбуютъ, та й кидають ув огóнь.

11 Я оцé хрищú вас водóю на показáннє; а той, що йдé замною, потужнішій од мéне; недостóен я іомú и обúвя носяти: він вас христýтиме Дúхом Святым та огнéм.

12 У руці в ібого лопáта, и перечýстить він тік свíй, и зберé пшеницю свою в клúчи, а полóву спáлить огнéм невгасýмим.

13 Прихóдить тоді Исýс из Галилéї на Йордань до Йоáна, охристýтись від ібого.

14 Та Йоáн не допусkáv іогó говóрячи: Міні самбóму трéба в téбе христýтись, а ти прийшóв до мéне?

15 Відкáзуючи іомú Исýс, речé до іогó:

по Св. Матеєеві.

Допустí тепér: бо так годítъся нам чинити всяку пра́вду. Тоді допустíв іого.

16 И охристівши сь Исус, вийшов зараз из води; и ось відчинілось іому небо, и побачив він Духа Бóжого, що спустівсь як голуб, и злінув на іого.

17 И ось голос из неба, глаглючи: Се мій Син любий, що я вподобав іого.

Голова IV.

Тоді повів Исуса дух у пустінню на спокусу диявольську.

2 И постив він сорок днів и сброк ночей, потім забажав істи.

3 И прийшовши спокусник до іого, кáже: Коли ти Син Бóжий, звелі сим камінням зробитись хлібом.

4 Він же озвáв шиць речé: Пýсано: Не самýм хлібом живиме чоловік, а кóжним словом, що виходить из уст Бóжих.

5 Тоді диявол берé іого у святій город, и стáвити іого на церковнім крилі,

6 и кáже до іого: Коли ти Син Бóжий, кíнься вниз: пýсано бо: Що накáже протéбе ангелам своїм, и на рукáх понесуть тебе, щоб не вдáривсь часом об кáмінь ногбою твоєю.

7 Речé іому Исус: Пýсано знов: Не спокúшай Гóспода Бóга твого.

8 Знов берé іого диявол на гору ви- соченну, и покáзує іому всі царствá на світі и славу іх;

9 и кáже до іого: Оцé все дам тобі, коли припáвши поклонися міні.

10 Речé тоді іому

Євангелія

Ісус: Геть від мене, Сатано! пісано бо: Господу Богу твоему кланяєтимеся, и іому одному служити тебе.

11 Зоставив тоді іого диявол, и ось ангели приступили и служили іому.

12 Як же почув Ісус, що Іоана відано, то перейшов у Галилею;

13 и, покинувши Назарет, пішов і пробував у Капернаумі, що при морю, у гряніцях Завулона та Нефоаліма:

14 щоб спровадилось сліво Ісаї пророка, глаголючого:

15 Земля Завулон и земля Нефоалім, на морському шляху, за Йорданню, Галилея поганська;

16 люде сидячі в темряві побачили світ великий, и тим, що сидять у країні

и тіні смртній, засяяв світ.

17 З того часу почав Ісус проповідувати и глаголати: Покайтесь, наблизилось бо царство небесне.

18 И йдучи Ісус понад морем Галилейським, побачив двох братів, Симона званого Петром, та Андрея брата іого, що закидали нівід у море: були бо рибалки.

19 И рече до них: Ідіть за мною, то зроблю вас ловцями людськими.

20 Воні ж зараз, покинувши неводи свої, пішли слідом за ним.

21 И, йдучи звідтіля, побачив інших двох братів, Якова Зеведеевого та Іоана брата іого, у човні з Зеведеем батьком іх, як налагоджували неводи свої; и поклікав іх.

по Св. Матеєві.

22 Воні ж зараз покіннувши човен і батька свого, пішлі слідом за ним.

23 И ходив Ісус по всій Галилії, навчаяючи по щкблах їх, и проповідуючи евангелію царства, та сціляючи всякий недуг и всякі болести поміж людьми.

24 И розійшлася чутка про його повсій Сирщині; и приводжено до його всіх недужніх, що боліли всякими боліщами та муками, и біснувáтих, и місячників, и розслаблених; и сціляв їх.

25 И йшло за ним пребагато народа з Галилії, и з Десятиграду, и з Єрусалиму, и з Юдеї, и з За Йордані.

Голова V.

Побачивши ж народ, зйшов на

гóру, и, як сів, приступили до його ученикі його;

2 и відкрив він устá свої, и навчав їх, глаголючи:

3 Блаженні вбогі ду́хом: бо іх царство небесне.

4 Блаженні сумі: бо такі втішаться.

5 Блаженні тихі: бо такі осiąгнуть землю.

6 Блаженні що алкáють и жадають правди: бо такі насітяться.

7 Блаженні милостіві: бо такі будуть помилувані.

8 Блаженні чисті серцем: бо такі побачять Бога.

9 Блаженні миротворці: бо такі синами Божими зватимуться.

10 Блаженні, кого гонять за правду: бо іх царство небесне.

11 Блаженні ви, коли вас безчеститимуть, та гоняти-

Евángелія

муть, та кавáтимуть на вас усяке лихé слово не по прáвді, рáди мéне.

12 Радуйтесь и веселитесь: бо велика нагорода вáша на нéбі: так бо говíлий прорóків, що бували пérше вас.

13 Ви сíль землі; колí ж сíль утеряє сíлу, то чим солíти? Нí на́шо не го- диться тоді вонá, тількі щоб вýкинути геть, и щоб топтáли її люде.

14 Ви свíтло свíту. Не може город сковáтися, стоячи на горí;

15 и, засвітівши свíчку, не стáвлять під посúдину, а на свíчникú; то й свíтить вонá всім, хто в хáті.

16 так нехáй сáє свíтло вáше перéд людьмí, щоб вонí бáчили вáші лóбрí

дíлá, и прославля́ли Отця вáшого, що на нéбі.

17 Не думайте, що я прийшóв знівечити закón або прорóків: не прийшóв я зніве- чити, а сповнýти.

18 Истино бо гла- гóлю вам: Дóки пе- реýде нéбо й землá, одна іóта, або одна тýтла не перéиде з закónу, аж поki все стáнеться.

19 Тим, хто полáмле однú наýмéншу з сих заповíдей и наўчить так людéй, той звá- тиметься наýмéншим у цárстві небéсном у: а хто спóвнить и наўчить, той звáти- меться великим у цárстві небéсному.

20 Глагóлю бо вам: Що колí вáша прáв- да не перевáжить письмéнників та Фарисéїв, то не ввíй- дете в цárство небéсне.

по Св. Мате́єві.

21 Чувáли ви, що скáзано старосвіцьким: Не вбий, а хто вбъє, на тóго бúде суд.

22 Я ж вам гла-
гóлю: Хто сéрдиться
на бráта свого без
причíни, на тóго
бúде суд; а хто
скáже на бráта сво-
го: Ракá, на тóго
бúде громáдський
суд; хто ж скáже:
дурню, на тóго
бúде огóнь пекéль-
ний.

23 Тим, колý при-
несéш дар свíй до
жéртівні, и згадáеш
там, що твíй брат
мáє що прòти тéбе;

24 востáв свíй дар
перéд жéртівнею, и
йди геть, помирись
перш из братом
твоím, а тодí прийдí
и подáй дар твíй.

25 Мирись из твоím
протíвником хúтко,
дóки ти ще в дорóзі
в ним, щоб не oddáv
тебé протíвни суд-

дí, а суддá не oddáv
тебé осавúлі, и не
вкýнуто тебé в тем-
нýцю.

26 Истино глагóлю
тобi: Невíйдеш звід-
тіля, дóки не віddасí
и останнёго шéляга.

27 Чувáли ви, що скáзано старосвіцьким: Не чинí перé-
любу.

28 Я ж вам гла-
гóлю: Хто споглáне
на жíнку жадíbnýм
óком, той ужé вчи-
нýв перéлюб из нéю
в сérцí своíм.

29 Колý ж óко твоé
праве блазníть тебé,
вýрви іогó, и кинь
од сéбе: бо вигод-
нíщ тобi, щоб одíй
из чléнів твоїх
згýнув, а не все тіло
вкýнуто в пéкло.

30 И колý прáва
рукá твойя блазníть
тебé, віdotný іí, и
кинь од сéбе: бо
вигоднíщ тобi, щоб
одíй из чléнів твоїх

Евангелія

згінув, а не все тіло твоє вкинуто в пекло.

31 Скáзано ж: Що хто розвбдиться з жінкою своєю, нехай дасть ій розвóдний лист.

32 Я ж вам глагóлю: Що хто розведеться з жінкою своєю, хиба що за перéлюб, довбдить ії до перéлюбу; и хто ожéниться з розвéденою, чинить перéлюб.

33 Знов чувáли, що скáзано старо-свіцьким: Не кле-нісь крýво, а спов-нáй перéд Гóсподом обітніцí твої.

34 Я ж вам глагóлю: Не кланіться зовсім: ні нéбом, бо воно престóл Бóжий;

35 ні земléю, бо вона підніжок ніг юго; ні Бруса-лýмом, бо се гbрод великого царя;

36 ні головbю

твоєю не кланісь, бо не зможеш зробити ні одного вóлоса білим або чорним.

36 Слóво ж вáше нехáй бúде: так, так; ні, ні: бо що більш над се, те від лихбóго.

38. Чувáли ви, що скáзано: Око за óко, и зуб за зуб.

39 Я ж вам глагóлю: Не протíвтесь лихому, а хто вдáрить тебе у прáву щóку твою, повернісь до ѹого и дру́гою.

40 И хто схóче су-дýтись из тобbю и знáти з тéбе свýту, одdáй іомý й жупанóк.

41 И хто сýлувати-ме тебé йти мýлю, идý в ним двí.

42 Дай, хто в тéбе прósить, и хто хóче в тéбе позýчити, не одвертáйсь од ѹого.

43 Чувáли ви, що скáзано: Любí близ-

по Св. Матеєві.

и єго твогб, и нена-
відь ворога твогб. | ваш що на небі
звершений.

44 Я ж вам гла-
голю: Любіть воро-
гів ваших, благо-
словляйте, хто кленé
vas, робіть добро,
хто ненавідить вас,
и моліться за тих,
що обіжжають вас
и гонять вас;

45 щоб вам бути
синами Отця вашо-
го, що на небі: він
бо веліть сónцю
своєму сходити над
лихими и над дó-
брими, и посилає
дощ на прáведних
и непрáведних.

46 Бо колí ви
любите тих, що
млоблять вас, то зá
що вам нагорода?
хибá й митники не
те самé роблять?

47 И колí витáєте
тількі братів ваших,
то що на́дто роби-
те? хибá й митники
не так роблять?

48 Оце ж бувáйте
звéршени, як Отéць

Голова VI.

Остерегáйтесь по-
давáти милостí-
ню вáшу перéд людь-
ми, щоб вонí вас бá-
чили: атó не ма-
мете ніякої нагорó-
ди од Отця вáшого
що на небі.

2 Тим, колí по-
даeш милостíню, то
не трубí в трубу
перéд собóю, як
роблять лицемíри
по школах та по
улицях, щоб здобути
слáви в людéй. И-
стино глаголю вам:
Мáють вонí наго-
роду собí.

3 Ти ж, як подаeш
милостíнию, то не-
хáй лíва рука твой
не знáє, щó рóбить
права;

4 щоб твой милос-
тíня булá потайná;
и Отéць твíй, що

Евангелія

бачить потайнé, віддасть тобі прилюдно.

5 И коли молися, не будь таким, як лицемери: бо вони люблять молитись стоячи в школах та по росхідних улицях, щоб іх бачили люди. Истинно глаголю вам: Мають вони нагороду собі.

6 Ти ж, коли молися, увійді в хатину твою та, зачинивши двері, помолись Отцю твоєму, що потай; и Отець твій, що бачить потайнé, віддасть тобі прилюдно.

7 Як же молитесь, то не говоріть багато, як погане: бо вони думають, що за добгі молитви будуть вислухані.

8 Не приподоблюйтесь ж до них: бо Отець ваш знає, чого вам трéба, перш

ніж просьте в іого. 9 Тим же то моліться ось як: Отче наш що на небі! Нехай святиться ім'я твоє.

10 Нехай настане царство твоє. Нехай буде воля твоя, як на небі, так и на землі.

11 Хліб наш щоденний дай нам сёгодні.

12 И прости нам довгі наші, як и ми прощаємо довжникам нашим.

13 И не введи нас у спокусу, а избави нас од лукавого. Бо твоє єсть царство, и сила, и слава по віки. Амінь.

14 Бо коли прощаетимете людям пропвіни іх, то й Отець ваш небесний прощатиме вам.

15 Як же не прощаетимете людям пропвіни іх, то й

- по Св. Матеєві.

Отéць ваш небéсний не прощáтиме прóвин ваших.

16 Колí ж пóстите, кехáй не бúде в вас, як у лицемíрів, сумно́го вýду: зміня- ють бо лíця свої, щоб здавáтись людям пóстниками. Исти́нно глагóлю вам: Що мають вонí на- горóду собі.

17 Ти ж, колí пóстиш, намастí гóлову твою, и вмий лицé твоé;

18 щоб не зда- вáвся людям пóст- ником, а Отцéві твоé- му, що потай; и Отéць твíй, що ба- чить потайнé, од- дасть тебе при- людно.

19 Не збíрайте собі скарбів на землі, де мíль и ржá істъ, и де влодí пídkóпуютъся и кráдуть.

20 Збíрайте же собі скарбí на нéбі, де

ні мíль, ні ржá не істъ, и де влодí не пídkóпуютъся и не кráдуть.

21 Бо де скарб ваш, там бúде й сéрце вáше.

22 Світло тíлу бóко; тим, колí бóко в тéбе яснé то и все тíло твоé бúде світле.

23 Колí ж у тéбе бóко лихé, то и все тíло твоé бúде тéмне. Тим, колí світло, що в тебі, бúде тéмря- ва, то якá велика се тéмрява!

24 Ніхтó не мóже служити двом панам: бо, абó одного нена- вýдітиме, а дру́гого любítиме; абó до одного прихýлиться, а дру́гим гордувати- ме. Не мóжете Бóгу служити и мамбні.

25 Тим глагóлю вам: 'Не журíтесь жиртém вáшим, щó вам істи або вýти; анí тíлом вáшим,

Свя́нгелія

чи м зодягтіся. Чи життє ж не більше іжи, а тіло одéжи?

26 Споглянте на ціство небесне, що не сіуть и не жнуть, а і збірають у клу́ю; от же Отéць ваш небесний годує іх. А ви хиба не лúччі од них?

27 Хто з вас жу́ря-
чись може прибá-
вити собі зробсту хоч
на одýн лбкіть?

28 И одéжею чо-
гó вам жури́тись?
Придивіться до по-
лéвих лілій, як во-
ні ростуть; не пра-
цюють, ні прядуть;

29 глагóлю ж вам:
Що й Саломон у
всíй слáві своїй не
одяга́всь так, як
одна в них.

30 Коли ж Бог
так зодягає полéвé
зілле, що сёгдні
вонó є, а завтра
вжинуть іого в піч,
то чи не більше ж

зодяга́тиме вас, ма-
ловірні?

31 Тим же то не
журітесь, кáжучи:
Що істимем? або:
Що пýтимем? або:
Чим зодягнемось?

32 Про все такé
побиваються погá-
не: бо Отéць ваш не-
бесний знає, що вам
усéгó тогó трéба.

33 А шукáйте перш
цáрства Бóжого та
правди іогó; се ж
усé додасться вам.

34 Одé ж не жу-
ріться про завтра: бо
завтра жури́тиметь-
ся сам б про своá. До-
вoblі в кожного дня
ліха свого.

Голова VII.

Не судіть, щоб вас
не суджено.

2 Бо акíм сúдом
сúдите, вас суди́ти-
муть; и якою мірою
міраєте, вам одмі-
рається.

3 Чого ж дíвис-

по Св. Мате́єві.

са на порошіну в
бці брата твого, у
своєму ж бці лома-
ки не чуєш?

4 Абб, як скажеш
ти братові твоєму:
Дай я вийму поро-
шіну тобі з бка; а
он у тебе самого
ломака в бці?

5 Лицеміре, перш
вийми в себе само-
го з бка ломаку; то-
ді добрі бачитимеш,
як вийняти братові
твоєму з бка поро-
шіну.

6 Не давайте свя-
того собакам, и не
кидайте ваших пе-
рел перед свіннями,
щоб не потоптали
їх ногами своїми и,
обернувшись, не по-
рвали вас.

7 Просіть, то й
дастесь вам; шу-
кайте, то й знайдете;
стукайте, то й від-
чіниться вам:

8 кожен бо, хто
просить, одержує; и
хто шукав, знахò-

дить; и хто стукає,
в тому відчивають.

9 Абб, чи є між
вами така людина,
що в ней син по-
прόсить хліба, а во-
на подала б іому
каменя?

10 або коли попро-
сить риби, а вона
подала б іому га-
дюку?

11 Коли ж ви, був-
ши лихими, умієте
давати добрі дари
дітям ваших, то чи
не більше ж да-
ватиме все доброе
Отець ваш що на
небі тим, хто про-
сить у іого?

12 Оце ж, усе, що
бажаєте, щоб роби-
ли вам люде, так
и ви робіть ім: се бо
єсть закон и про-
рохи.

13 Увіходьте вузь-
кими дверима: бо
широкі ті двері и
розлобга та доробга,
що веде до поги-
бели, и багацько

Свáнгелия

таких, що нимí вхóдя-
ть:

14 вузькі бо ті
двéрі, и тісна та до-
рóга, що ведé до
життя, и ма́ло та-
ких, що іх знахó-
дя-
ть.

15 Остерегáйтесь
лжепрорóків, що
приходять до вас ув
одéжі овéчíй, а в
серéдині вонí вовкí
хýжí.

16 Познáете іх по
óвощам іх. Чи зби-
ráють виногráд из
тернýни, або фýги
з бодяків?

17 Так усяке дó-
бре дéрево рóдить
óвошь добрýй, а гни-
lé дéрево рóдить
óвошь лихýй.

18 Не мóже дóбрé
дéрево родítи ли-
хóго óвошу, анí гни-
lé дéрево родítи
óвошь дóброго.

19 Усяке дéрево,
що не рóдить дó-
брого óвошу, рубá-

ють и кýдаютъ ув
огóнь.

20 Оцé ж по бво-
щам іх познáете іх.

21 Не кóжен, кто
говóрить до мéне.
Гóсподи, Гóсподи,
увíйдé в цárство не-
бесne, а той, кто чý-
нить вóлю Отця мо-
гó, що на нéбí.

22 Миóгі казáти-
муть до мéне тогó
дня: Гóсподи, Гó-
споди, чи не в твоé
ж имá ми пророку-
вáли? и не твоím
имáм бíсí виганáли?
и не твоím имáм ве-
лýкі чудесá робýли?

23 И промóвлю тодí
до них: Що нíкóли я
vas не знат; идіть
од мéне, ви. що чý-
ните беззакónне.

24 Оттýм же, вся-
кий, кто слúхає сí
словá моí и чýнить
іх, тогó уподоблю
я чоловíковí мýдрó-
му, що збудувáв свíй
будýнок на камéні:
25 и полили дощí,

по Св. Матеїеві.

и надійшлá побідь; и забуяли вітрý, и напéрли на той будýнок; та й не впав він: бо збудóвано юго на камені.

26 И всякий, кто слухав сі слова мої, та й не чýвить іх, уподобиться чоловíкові необачному, що збудувáв свій будýнок на пíскú;

27 и полил дощі, и надійшлá побідь, и забуяли вітрý, и напéрли на той будýнок; и впав він, и велика була руїна юго.

28 И сталоось, як скінчíв Исус оці слова, дивувáвсь народ наукою юго:

29 бо він іх навчáв яко маючий власть, а не як письменники

Голова VIII.

Як же війшóв з горý, багато народу йшло слідом за ним.

2 Колý се приступíв прокажéний и вклойíвсь іому, кáжучи: Гóсподи, колý хóчеш, то зможеш очистити менé.

3 И простáг Исус руку, и приторкнúвсь до юго, и речé: Хóчу; очистись. И вáраз счýстилась прокáза юго.

4 И речé до юго Исус: Гледí ж, не кажí нікому, а йди та покажись свящéнників, и принесй дар, який повелів Мойсéй на свídkувáннe ім.

5 А як увійшóв Исус у Капернаум, приступíв до юго сóтник, благаючи юго,

6 и говорячи: Гóсподи, слугá май лежítь дóма розслáблений, и тáжко мýчиться.

7 И речé до юго Исус: Я пíйду сцілю юго.

Свáнгелія

8 Озвáвся сбтник и сказáв: Гóсподи, и съ васлужíв я тогó, щоб ти ввійшóв пíд мою стéлю; а иромóв однó слéбо, то я одýжав слугá мíй.

9 Бо сам я чоловíк пíд влáстю, и маю вбíни пíд со-бóю; и склажу сéмý: Идý, то и йде; а дрúгому: Прайдý, то я приýде; а слузí моéму: Робí те, то я рóbить.

10 Почувши се И-сýс, дивувáвся, и речé до тих, що йшли слíдом за ним: Истино глагóлю вам: Нáвіть в Изráїлі не знайшóв я такóї вíри.

11 И глагóлю вам: Шо мнóгі приýдуть одхóду я захóду, та я сайдуть з Авраáмом, з Исáком и в Яко-вом у цárстві не-бéсному.

12 А синí цárства бýдуть повикýданí у

тéмряву надвíрю: там бýде плач и скріготáннe вубíв.

13 И речé Иcýс до сбтника: Идý, и, як вíрував есý, стáнеть-ся тобí. И одýжав слугá іого тíбí са-мбí годýни.

14 И приýшóвши Иcýс до Петрóвої гospóди, побáчив, що тéща іого лежítъ у пропáсницí.

15 И приторкнúвсь до рукí ії, и покý-пула пропáсниця ії; и встáвши вонá, по-слуговáла Ім.

16 Як же настáв вéчíр, привéдено до іого багáто- бíсну-вáтих; и повиганяв він бíсé слéвом, и спíлів усіх недý-жих:

17 щоб справдý-лось, що сказáв Исáя прорóк, глагóлючи: Узяv він на сéбе не-дúги нашí, и понíс бблещí нашí.

18 Як же побáчив

по Св. Матеїсві.

Ісус великий на-
тозві кругом сеbe, то
звелів плисти на той
бік.

19 И приступивши
один письменник, ре-
чё до іого: Учителю,
пійду слідом за то-
бю, куди б ти ні
пішов.

20 Ісус же рече до
іого: Лисиці мають
нбрі, и птаство не-
бесне гнізда; Синові
ж чоловічому нідє й
голові прихилити.

21 Другий же уче-
ник іого каже до іого:
Господи, дозволь мі-
ні перш шйті по-
ховати батька моего.

22 Ісус же рече до
іого: Йди слідом за
мною; нехай мертві
ховаютъ мерці свої.

23 И, як увійшов у
човен, повіхбди-
ли слідом за ним уче-
никій іого.

24 Ажось скопілась
велика хуртвина на
мбрі, така що філя

заливала човна; він
же спав.

25 И приступивши
ученикій іого, разбу-
діли іого, належучи:
Господи, спасі нас:
погибаємо.

26 И рече до них:
Чого ви зляка-
лись, маловірні? Тоді
встав, и погроїв ві-
трам та мбрю; и на-
стала велика тіша.

27 Люде ж диву-
вались, говорячи:
Хто се такий, що и
вігрі, и мбрє слуха-
ють іого!

28 И як переплив
на той бік у Герго-
сінську землю, зу-
стріло іого два бі-
снуватих, що вийшли
з гробів, вельми злі-
ші, так що ніхто
не важився ходити
дорогою тією.

29 И ось закричали,
говорячи: Шо нам и
тобі, Ісусе, Сину
Божий? чи на те
прийшов еси сюді,

Евángелия

щоб нас заздалегідь мучити?

30 Оддалекі ж од них пасся великий гурт свиней.

31 А бісі блага́ли ѹого, кáжучи: Коли́ нас вýженеш, то дозвóль нам увýйтý в гурт свинячий.

32 И речé до них: Идіть. И вýйшовши вонý, увýшлý в гурт свинячий; коли́ се увéсь гурт свинячий кíнувсь из крúчи в мóре, та й потону́ц у воді.

33 А пастухи́ по-втікали и, прибігши в гóрод, росказáли про все и про бієнку-вáтих.

34 И ось увéсь гóрод вýйшов на зúстріч Исýсові и, по-бачивши ѹого, блага́ли, щоб вýшов геть из границь іх.

Головá IX.

И ввýшов він у чóвен, та й пере-

плýв, и прийшóв у свíй гóрод.

2 Коли́ се принéсено до ѹого розслáблено-го, лежáчого на по-стéлі; и бáчивши Исýс вíру іх, речé розслáбленому: Бодрýсь, сýну; одпуска-ються тобі грíхý твої.

3 Аж тут дéякі письмéнищи кáжуть собі: Сей хули́ть.

4 И знаючи Исýс мýслі іх, речé: На-шо ви дўмаєте лука-ве в серцáх вáших?

5 Що ж бо лéгше: скавáти: Одпуска-ються тобі грíхý; чи скавáти: Устáнь, та й ходí?

6 От же, щоб знали ви, що Син чоловíчий має власть на землі проща́ти грíхý, (тодí речé до розслáблено-го:) Устáнь, вíзьми постéль твою, та й идí до дóму твого.

7 И встáвши пíй-шóв до дóму свого.
8 Нарóд же, бáчив-

не Св Матеєві.

ши се, дивувався и прославляв Бóга, що дав таку власть людям.

9 И проходячи Исус извідтіля, побачив чоловіка, на імя Матея, що сидів на митниці; и рече до іого: Іди слідом за мною. И вставши пішов слідом за ним.

10 И стáлесь, як сидів він за столом у господі, аж ось по-приходило багато митників и грішників, та її посадіали за ним и з учениками іого.

11 И бачивши се Фарисеї, казали ученикам іого: Як се в'аш учитель ість из митниками та грішниками?

12 Исус же, почувши, рече до них: Дужим не трéба лікаря, тільки недужим.

13 От же йдіть та навчайтесь, що воно есть: Мілости хóчу,

а не жéртви. Не прийшóв бо я звати прáведних, а грішних до покаяння.

14 Приступíли тоді до іого ученики Іоанові, говорячи: Чого ми та Фарисеї постимо часто, а твої ученики не постять?

15 И рече ім Исус: Чи можуть весільні синóве сумувáти, поки з ними жenих? Прйдуть же дні, що візьмуть од них жenиха, тоді й постимутъ.

16 Ніхто не пришиває шматка новóго сукнá до старої одéжини: бо відродréться іого лáтка від одéжини, и дíрка бúде гíрша.

17 И не наливáють новóго винá у старі бурдюкí: атó бурдюкí прорвутъся, и вино вйтے, и бурдюкí пропадутъ; а наливáють новé вино в бурдюкí

Бвâнгельна

нові, то й бûде все ціле.

18 Говорить він ім се, аж ось прихôдить один старшина и, вклонившись іому, кáжс: Що дочка моя тількі що скінчилася; та прийдя положи на пéї руку, твою, то й оживé.

19 И встáвши Исус, пішов за ним, и ученикі юго.

20 И ось жінка, що недугувала крòвотічю дванáдцять рóків, приступила ззаду и приторкнулася до краю одéжи юго:

21бо казáла самá собі: Як тількі приторкнусь до краю одéжи юго, то спасусь.

22 Исус же, обернувшись и побачивши її, речé: Дóчко, бодрýсь; віра твої спасла тебе. И спаслáсь жінка з того часу.

23 И ввійшовши Исус у госпôду до старшини, та побачивши сошльників та голосельників,

24 речé до них: Уступітесь: не вмérло бо дíвчá, а спить. И насміхáлись из юго.

25 От же, як вýпроваджено людéй, та ввійшов він и взяв її за руку, то дíвчá и встáло.

26 И рознеслась про се чутка широко по всій землі тíй.

27 И як вýшов Исус извідтілý, ийшlo слíдом за ним двоє слíпих, и поклýкуючи казáли: Сíну Давíдів, помíлуй нас.

28 И, як увійшов у госпôду, приступили до юго слíпі; и речé ім Исус: Чи вíруєте ви, що я можу се зробýти? Кáжуть юму: Так, Господи.

по Св. Матеєві.

29 Тоді приторкнувся він до очей іх, и рече: По вірі ваших нехай станеться вам.

30 И відкрились ім очі. И заказав ім Ісус: Гледіть, щоб ніхто не довідавсь.

31 Вони ж, вийшовши, роспустіли про іого чутку по всій землі тій.

32 Як же вони вихідили, ось приведено до іого німбого чоловіка біснуватого.

33 И, як вигнав він біса, почав німий говорити; и дивувались люди, кажучи: Шо нікому не явилось такого в Ізраїлі.

34 Фарисеї ж казали: Виганяє він бісій князем бісівським.

35 И ходив Ісус по всіх городах и селах, навчаючи по школах іх, и проповідуючи євангелию царства, и сціляючи всяку блість и

всяку німіч між людьми.

36 Поглядаючи ж на людей, жалкував над ними, що були потомлени и роспорошені, як вівці без пастіря.

37 Рече тоді ученикам своїм: Жнива багато, робітника ж мало.

38 Просіть Господа жнива, щоб віслав женців на жниво своє.

Голова X.

И, прикладавши дванадцять учеників своїх, дав ім властиві над нечистими духами, щоб виганяли іх, и сциляли всякую блість и всякую німіч.

2 На ім'я ж дванадцять апостолів були: перший Симон, що прозвано Петром, та Андрій брат його; Яков Заведеїв, та Йоан брат його;

Евангелія

3 Філіп, та Варео-
ломе́й; Омá, та Ма-
тве́й митнíк; Яков
Алфéів, та Леввíй,
на прізвище Θадéй;

4 Сýмон Ханáцєць,
та Юда Искариот-
ський, що й зрадив
іого.

5 Сих дванадцятёх
послáв Исéус, и на-
казáв ім, глагóлючи:
Не йдіть шляхом по-
гáн, и неввіхóдьте в
góрод Самарáньский;

6 а радніщ идіть до
загúблених овечóк
дóму Израíлевого;

7 и йдúчи пропо-
відуйте, глаголю-
чи: Цárство небéсне
наближíлось.

8 Сцілáйте недý-
жих, очищáйте про-
кажéнник, воскре-
шáйте мérтвих, ви-
ганяйте бісí; дárмо
прийнялý, дárмо и
давáйте.

9 Не здобувáйте
собí нí золота, нí
срíблá, нí грóшей у
чересí вáші,

10аңі торбýни на до-
рóгу, ані двох одé-
жин, нí обúвя, нí
пáлиці: бо робітник
стóіть харчí своéї.

11 И в якýй гóрод
чи селó ввійдете,
роспитáйте, хто там
в достóйний; там
и пробувáйте, аж
іóки вийдете.

12 А як увійдете
в якý гospóду, ви-
тайте ії.

13 И, колý гospóда
достóйна, нехáй упо-
кíй ваш війде на
нéї. Колý ж вонá
недостóйна, то не-
хáй упокíй ваш вéр-
неться до вас.

14 И хто вас не
прийме и не слúха-
тиме словéс вáших,
то, вихóдячи з та-
кого дóму, чи гóрода
того, отрусіть и по-
рох из нíг вáших.

15 Истинно глагó-
лю вам: Лéгше бúде
землí Содóмськíй та
Гомóрськíй сýдиéго

по Св. Матеїеві.

дня, піж гірдові
тому.

16 Оцé я посилаю
 вас, як овечоک між
 вовкій; тим бувайте
 мудрі, як вужі, и
 тихі, як голубі.

17 Та стережіться
 людéй: бо воні вида-
 ватимуть вас у збó-
 рища, и в школах
 своїх бýтимуть вас;

18 и водйтимуть
 вас перéд старших
 та перéд царів за
 мéне, на свідкувáп-
 не ім и погáнам.

19 Як же видавáти-
 муть вас, не дбáйте
 про те, як и щó вам
 казáти: бо дáться
 вам того часу, щó
 вам казáти.

20 Не ви бо про-
 мовлятимете, а дух
 Отця вáшого про-
 мовлятиме в вас.

21 Видавáтиме ж
 брат брата на
 смерть, и бáтько ди-
 тину, и вставáтимуть
 діти на родítelів,
 и вбивáтимуть іх.

22 И ненавíдіти-
 муть вас усі за ім'я
 моé; хто ж вýдер-
 жить до кіпця, той
 спасéться.

23 Коли ж вас го-
 нíтимуть у тому гó-
 роді, втікайте в ін-
 ший: истинно бо гла-
 бóлю вам: Не перéй-
 дете ще гóродів Из-
 рáлевих, доки Син
 чоловíчий прийде.

24 Ученíк не стар-
 ший од учíтеля сво-
 го, ані слугá од пáна
 свого.

25 Довóлі з ученика,
 коли бúде, як учíтель
 іогó, а слугá, як пан
 іогó. Коли господарý
 дому нáзвано Вель-
 зевулом, то як бóль-
 ше домáшніх іогó?

26 Тим же то не
 лякáйтесь іх: немá
 бо нічого закрýтого,
 що не відкрýєть-
 ся, ані захóваного,
 щó не вýявиться.

27 Що я кажу вам
 пóтемки, важіть пó-
 видчу; и що чýєте

Свáнгелія

на ýхо, проповíдуйте на домáх.

28 И не лякáйтесь тих, що вбивають тіло, душý ж не здолíуть убýти; а лякáйтесь більшетого, хто амбóже погубíти и дýшу й тіло в пéклі.

29 Хиба не два горобці продаються за шагá? и нí один з них не впадé на зéмлю без Отця вáшого.

30 У вас же и все волбссе на голові перелічене.

31 Оцé же не лякáйтесь: ви дорóжчі мнóгих горобців.

32 От же всякий, хто менé визнавáтиме перéд людьмí, тóгó й я визнавáтиму перéд Отцéм моím, що на нéбі.

33 А хто відречéться менé перéд людьмí, тóгó й я відречусь перéд Отцéм моím, що на нéбі.

34 Не дýмайте, що я прийшóв послáти

впокíй на зéмлю: не прийшóв я послáти впокíй, а меч.

35 Бо прийшóв я, щоб постáвити чоловíка рíвно прóти ба́тька Іогó, и дочкú прóти ма́тери її, и невíстку прóти свекrúхи її.

36 И ворогувáтимуть чоловíкові до- машні іогó.

37 Хто любить ба́тька або ма́тір більш менé, недостóен ме- нé; и хто любить сýна або дочкú більш менé, недо- стóен менé.

38 И хто не вíзьме хрестá свого, и не пíйде слíдом за мною, недостóен менé.

39 Хто б знайшóв дýшу свою, згúбитъ її; а хто б згубив дýшу свою задлá ме- не, знáйде її.

40 Хто прийmáe вас, менé прийmáe; а хто прийmáe менé,

по Св. Матеїеві.

приймає тогó, хто послáв менé.

41 Хто приймає прорóка в імá прорóка, одéржить на горóду прорóчу; и хто приймає прáведника в імá прáведника, одéржить нагорóду прáведничу.

42 И хто напóйтъ одногó в сих малýх тількі чáшею хо-лóдного, в імá ученика, истинно гла-гóлю вамъ: Не вт-рýе нагорóди своéi.

Голова XI.

Истáлось, як скін-чýв Исýс, накáзувючи дванадцятём у-ченикамъ своимъ, пíйшовъ звідтіля на-вчáти и проповéдувати по городáх iх.

2 Почúвши ж Ioán у темнїці про ділá Христóvi, послáв двох учеників своїх, З я сказáв іому: Чи

ти грядúщий, чи ін-шого ждáти намъ?

4 Одказáв Исýс и речé імъ: Идіть та сповéстіть Ioána про все, що чúли й ба-чили:

5 слíпі бáчять, и криві хóдять, про-кажénní очищають-ся, и глухі чýють, мéртві встають, и вбóгі проповéдують благовéстє.

6 И щаслýвий, хто не поблазнítъся мною.

7 Як же вонý від-хáдили, почáв Исýс говорýти людям про Ioána: Чого вихóдили ви в пустýню дивýтись? На тро-стýну, що вітер ко-лýше?

8 Абó чого вихóдили ви дивýтись? На чоловíка, одяг-неногов мякý одéжу? ось ті, що нéсять мякý одéжу, во-нý в царських бу-дýшках.

Євангелія

9 Абó чого вихóдили ви дивítись? На прорóка? Так, глагóлю вам: И більше прорóка.

10 Се ж бо той, про кóго пýсано: Ось посилаю áнгела мого перéд лицéм твоím, що приготóвить дорóгу твою перéд тобóю.

11 Истíпо глагóлю вам: Не явíвся між нарóжденими від жінок більший од Іоáна Христýтеля; наймénший же у цáрстві небéсному більший од іóго.

12 И від часів Іоáна Христýтеля та и до сёгó дня, цáрство небéсне здобувається сýлою, и хто здобувáє, той сило-міць берé іогó.

13 Бо всi прорóки и закón пророкувáли до Іоáна.

14 И колý хóчете прийнятíти, він есть Илля, ішо має прийтí.

15 Хто має ýші слýхати, нехай слýхає.

16 Кому ж я ýподоблю рід сей? Пóдіben він тим дітям, що сидять на торгú, та гукáють до своїх товáришів,

17 та кáжуть: Ми вам сурмíли, а ви не скакáли; ми вам жáлібно приговóрювали, а ви не плáкали.

18 Бо прийшóв Іо-ан, не ість и не пъе, а вонí кáжуть: Диявола має.

19 Прийшóв Син чоловíчий, ість и пъе, а вонí кáжуть: Ось чоловíк прожóра та пянíця, друг митникáм та грішникам. И оправдýлась премýдрість од дітей своїх.

20 Тоді почáв до-корýти городáм, де сталося найбільше чудéс іогó, що не покáялись:

по Св. Матеєві.

21 Гóре тобі, Хоразíне! гóре тобі, Виøсаїдо! бо колíб чудесá, що стáлися в вас, стáлися у Тýрі та Сидоні, давнó були б вонí покáялись у верéтищі та пóшелі.

22 Тíлькі ж глагóлю вам: Одрадніще бýде Тýрові та Сидонові суднёго дня, нíж вам.

23 Ити, Капернаúме, що піднýвсь аж пíд нéбо, провáлисся в самé пéкло: бо колíб чудесá, що стáлися в тобі, стáлися в Содомі, зостáвся б він аж и дбсі.

24 Тíлькі ж глагóлю вам: Що одрадніще бýде землі Содомській суднёго дня, нíж тобі.

25 Озвáвся Исус тогó часу и речé: Хвалю тебé, Отче, Гóсподе нéба и землі, що ти втаїв се від премúдрих и ро-

зýмних, и відкрий ве́сí те недóліткам.

26 Так, Отче: бо так воно вподóбaloсь тобі.

27 Всеперéданеміні від Отця могó, и нíхтó не знає Сýна, тíлькі Отéць; ані Отця нíхтó не знає. тíлькі Сýн, та кому хбче Сýн одкрýти.

28 Прийдіть до мéне, всі знеможені та отягчені, то я дам відпочýти вам.

29 Вíзьмíть ярмó моé на сéбе, и на-вчíться від мéне: бо я тýхий и смíрний сéрцем; то й знáйдете відпочýнок дýшам вáшим.

30 Бо ярмó моé любe, и тягár мíй легкий.

Головá XII.

Тогó ж часу йшóв Исус у субботу за-сíвами, ученикí ж іогó зголодніли, и по-

Євангелія

чали́ рвáти колóссе лости хóчу, а не та істи. жéртви; то не осý-

2 Побачивши се джували б невину- Фарисéї, казáли до вáтих.

іóго: Ось твоі ученикí рóблить, чого не годýться рóбity в субóту.

3 Він же речé до них: Хибá ви не читáли, що зробíв Давíд, як зголоднів він и тí, що були з ним:

4 як він увійшóв до Бóжого дóму, та поів хлíбí предло- жéння, що не годý- лось іому істи, нí тим, що були з ним, а тíлькí одníм свя- щéнникам?

5 Або, хибá ви не читáли в закóni, як у субóту свяще- ники в цéркві лáм- лоть субóту, та й не винувáтí?

6 Я ж вам глагó- лю: Що тут есть бóльший од цéркви.

7 А колíб ви знали, що вонó есть: Мý-

ности хóчу, а не жéртви; то не осý- джували б невину- вáтих.

8 Бо Син чоловí- чий Госпóдь и су- бóти.

9 И пíйшóвши звíд- тíля, увійшóв у шкó- лу іх;

10 и ось був там чоловíк из сухóю рукóю. И питáли югó, кáжучи: Чи годýться в субóту сціляти? щоб обви- нувáтiti югó.

11 Він же речé до них: Який будé між вáми чоловíк, що матиме однú вíвцю, и колí впадé вонé субітнégo дня в ýму, то не вíзме, та й не вýтягне її?

12 Як же бóльше лúччий чоловíк од вíвцí? Тим годýться чинíти добро и в субóту.

13 Речé тодí до чоловíка: Простагнí рóку твою. И про-

по Св. Матеєві.

свіг, и стала венá
здорова, як и друга.

44 Фарисеї ж, вийшовши, рáдили рáду
прóти юго, и по-
губити юго.

15 Та довідавшись
про се Исус, вийшов
извідтілі; и піймáо
слідом за ним ба-
гáто народу, и сі-
дáв він усіх,

16 та й наказáв ім,
щоб не викáмляти
юго:

17 щеб спрavdi-
лось, щó сказáв
Ісаї прорóк, гла-
гéмочи:

18 Се слугá мýй,
що я вýбрav, лé-
бий мýй, що вно-
дóбала юго душá
мої; положу дúха
шого на юго, и суд
шогáном звістувá-
тимо.

19 Не смагáти-
шеться, и не причá-
тимо, и гóлосу юго
шкото не чутимо по
улицам.

20 Потрóщеної тро-

стáни не перелó-
жть, и лéну диму-
ючого не потуїшить,
дóки не доведé сúду
до подóги.

21 И на нýя юго
вновáтишуть порáне.

22 Принéдено тодí
до юго біскuváтор, ^т
сліпого и німого; и
ондáв юго, так що
оліцíй и німий и
розвовлáв и бáчив.

23 И здивувáвсь
увéсь народ, и ка-
зали: Чи сей не
син Давíдів?

24 Почувши ж се
Фарисеї, казали: Не
ніакше виганяє сей
бісí, як Вельзеву-
лом, киявem бісóв-
ським.

25 Знав же Исус
дúми их, и речé до
них: Всéке цárство,
що поділиться у
собі, спустіє; и всé-
кий гóрод и господá,
що поділиться у собі,
не встоїть.

26 И коак љ Сатана
Сatanу виганяє, то

Святі Георгій

розділівся сам у со-
бі; як же стоятиме
царство юго?

27. Й коли я вига-
няю бісі Вельзеву-
лом, то ким вига-
няють іх сині ві-
ші? Тим зовні бу-
дуть вашими суд-
дями.

28. Коли ж я ви-
гаяю бісі Дуом
Божим, то вже при-
спіло до вас цар-
ство Боже.

29. Або, як може
хто увійти в Госпо-
ду сильного, та по-
жаувати на доби ю-
го, либá що зваже
перше сильного, і
тоді пожаувє го-
споду юго?

30. Кто не воїнью,
той проти мене; и
хто не збирас во-
инью, той росиняє.

31. Тим глаголю
 вам: Усікий гріх и
худа проститься лю-
дям; а худа на Духа
не проститься лю-
дям.

32. И кто скаже
слово проти Сина
чоловічого, про-
ститься іому; а кто
скаже слово пропи-
Духа Святого, не
проститься іому і
в сёму віку, не в
будучому.

33. Або посадите
дерево доброе, то й
бвощ юго добрый;
або посадите дерево
гниле, то й бвощ
юго гнилий: бо дре-
рево познається по
бвощу.

34. Кόддо гадюче,
як можете промов-
літи добрі речі, був-
ши лихими? бо від
переповні серця устя
преносляють.

35. Добрый чоловік
из доброго скарбу
серци виносить доброе,
а лихий чоло-
вік из лихого скарбу
виносить лихе.

36. Я ж вам та-
голяю: Шо за вся-
ке пустé слово, якé
говорятауть люде.

аддуть одніт суд-
вого дня.

37. Бо по словам
твоїм оправдяєся, и
по словам твоїм о-
судяєся.

38. Озвались тоді
проти єго діякі
в ієреміївників та
Фарисеїв; нажути:
Учителю, хочемо від
тебе ознаку бачити.

39. Він же озвав-
шись рече ім: Лу-
ка́ве та перелюбче
кóдо ознаки шукáє,
и ознака не дас-
ється ѹому, як тільки
ознака Іони пророка.

40. Бо, як Іона був
три дні в три ночі у
кита в чéреві, так
буде й Син чолові-
чий три дні в три
ночі в сéрці землі.

41. Ииевáне щта-
нуть на суди кóд-
лом сим, та й осу-
дять ѹого: бо не-
кáялись по прéво-
віді Іонівій; а ось
тут більший од Іони.

42. Полуденна ца-
ріця встане на суд
из кóдлом сим, та
й осудить ѹого: бо
прийшла з найдаль-
ших країн землі
слухати премудро-
сти Саломонової; а
ось тут більший од
Саломона.

43. Як же нечестій
дух вийде з чоло-
віка, то блукáє по
безвіддах, шукáючи
відпочинку, та й не
знаходить.

44. Тоді кáже: Вер-
нусь у домівку
мою, звідкіля я вий-
шов; и прийшовши
знаходить її порож-
нию, виметену, й
прибрану.

45. Йде тоді, и бе-
ре до себе сім ін-
ших духів, ще злі-
ших ніж сам, и
вивіхдять, та й жи-
вуть там; и буде
останнє чоловіка
того гірше ніж пер-
ше. Так стáється, й

Свя́тілля

і відлу есм' лука-
вому.

46 Ще ж промов-
лів він до людей,
аж ось мати и брати
їого стояли надвірі,
бажаючи говорити з
ним.

47 Кáже ж один до
їого: Он мати твой
и брати твої стоять
надвірі, бажаючи
говорити з тобою.

48 Він же озвав-
шись речé до говор-
ячого іому: Хто се
матимої? и хто бра-
ти мої?

49 И, простягши
руку свою на уч-
ників своїх, речé:
Усь мати моя и бра-
ти мої!

50 Бо хто чинить
же вóлю Отця іого,
що на небі, той
брат іїві, и сестра,
и мати.

Голова XIII.

Того ж дня вийшов
Ісус на городи,
и сів край мóра.

2 И зібралось до
їого багато народу,
так що він увійшов
у човен, та й тів; а
весь народ егойв
на березі.

3 И промовляв до
їого багато прічи-
вістами, глаголючи:
Отó вийшов сім
сімти;

4 и як він сів,
інше віддо край
шляху, и придеті до
штаство, та й до-
жерло їого.

5 Інше ж ували-
ла каменистому, де
не мало землі
багато, и зараз по-
сідало, бо не мало
глибокої землі;

6 як же зійшло
сінце, то й повіло
вонб, а не маючи
кореня, посідало.

7 А інше пона-
до між тернину, и
тернина розвішись
зогнушка іого.

8 Інше ж ували-
ла добру землю, и дало

по Св. Матеєві.

бвощ, однó в сóтєро, дрóте в шісдáстétero, йише ж у трíдцátero.

9 Хто має úші слúхати, нехáй слúхає.

10 И приступíвши ученикí, казáли до іóго: Нá що ти гла-гóлеш до них прý-повістями?

11 Він же озвáв-шись речé до них: Вам дáно зна́ти тáйни цáрства не-бéсного, ім же не дáно.

12 Хто бо має, то-му дáсться, и на́дто ма́тиме; а хто не має, в тóго вíзьметься й те, що має.

13 Тим я глагóлю до них прýповістя-ми: бо дíвлячись не бáчать, и слúхаючи не чúють, анí розу-мíють.

14 И спráвджується на них прорóцтво Исái, що глагóле: Слúхом слúхатиме-те, та й не зрозу-

мíете, и дíвлячись бáчитимете, та й не постережетé.

15 Затвердíло бо сérце нарóду сéго, и ушýма тáжко чú-ють, и бчí своí воní заплýшили, щоб йн-коли не побáчити очíма, и не почúти ушýма, и не зрозу-мíти сérцем, и не навернúтись, щоб сцíлив я ix.

16 Вáші ж очí блажénní, бо бá-чать, и úші вáші, бо чúютъ.

17 Истино бо гла-гóлю вам: Що мнógi прорóки й прáвед-ники бажáли бáчити, що ви бáчите, та й не бáчили; и чúти, щó ви чúєте, та й не чúли.

18 Оцé ж послú-хайте прýповісти про сіячá.

19 Колý хто чúє слóво цáрства, и пе зрозумíє, прихóдить

Свáнгелия

лукáвий, та й хапáє, щó посіяно у іóго в сéрці. Се засіяний край шляху.

20 А засіяний на каменістому, се той, що чує слово, и вáраз приймáє іогó з ráдостю;

21 тíлькі ж не має він кóрenia в собі, він до часу; як же настане гóре або гóнење за слово, вáраз блазнítься.

22 А засіяний в терніні, се той, що чує слово, та журба вікý сéгб и омана богацтва глúшить слово, и рóбиться безóвочним.

23 Засіяний же на добрій землі, се той, що чує слово и рóзуміє; и дає óвощ; и рóдить однó в сótero, дру́ге в шісъ-десáтеро, інше ж у трíдцáтеро.

24 Ще іншу прýповість подав ім,

глагóлючи: Уподобилось цárство небéснечоловíкові, що сіє добрé насіннe на нíві своїй;

25 як же люде спáли, прийшóв вórog іогó, и насіяв кукољо між пшеницю, та й пíйшóв.

26 Як же зíйшóв зáсів, та приніс óвощ, показáвсь тоді й кукіль.

27 И прийшлý слýги господарý тогó, та й кажутъ іомý: Пáне, хибá ти не добрé насіннe сіяв на твоїй нíві? Звідкілý ж узáвся кукіль?

28 Він же речé ім: Се зробíв чоловíк вórog. Слýги ж скавáли іомý: Чи хóчеш, щоб ми пíйшли та вíполноли іогó?

29 Він же речé: Ні, щоб віполнюючи кукіль, разом з ним и пшеницí не повиривали.

по Св. Мате́єві.

30. Нехай ростуть обоє де жив, а в жнива я скажу женцям: Зберіть першкукіль та повяжіть у снопи, щоб спалити, а пшеницю зложіть у клуні в мене.

31. Іншу пріповість подав ім, глаголючи: Царство небесне подібне зерну горчичі, що взявши чоловік, посіав на ніві своїй.

32. Найдрібніше воно між усіким насіннем; як же виросте, то стане найбуйнішим між яриною, і зробиться деревом, так що царство небесне прилітає кублитись між гіллями іого.

33. Іншу пріповість сказав ім, глаголючи: Царство небесне подібне квасеву, що жінка візьме, та я рощинить ним три мір-

ки брошина, поки все вкісне.

34. Все це говорив Ісус людям пріповістями, а без пріповістей не говорив ім:

35. щоб справдилось, що сказав пророк, глаголючи: Одкрію в пріповістях устамої, промовлю втісне від настання світу.

36. Тоді одіслав Ісус людей, та я пішов до дому; и приступили до іого ученикі іого, говорячи: Віяні нам пріповість про кукіль на ніві.

37. Він же озвавшись рече ім: Сиючий добре насінне, се Син чоловічий;

38. а ніва, се світ; добре ж насінне, се синій царства; а кукіль, се синій лукавого;

39. ворог, що сіяв іого, се диявол;

Свáнгелія

жнивá, се конéць свíту; а женци, се а́нгели.

40 Оцé ж, як той кукіль збирається та палиться огнéм, так бýде при кінці свíту сéго.

41 Пошlé Син чоловíчий а́нгели свої, и позбирають вонí з цárства югó все, що блазнítъ, и всіх, що рóблять беззакóнне,

42 та й повкидають іх ув огнянú шíч: там бýде плач и скретáнне зубíв.

43 Тодí прáведні сиáтимуть як сónце в цárстві Отця сво- гó. Хто має úші слу- хати, нехáй слúхає.

44 Знов, цárство не- бésne подíбне скáр- бу закóпаному на нý- ві: що знáйшóвши югó чоловíк, прихо- вáv, и радíючи идé та й продаé все, щó має, та й купуé ту нýву.

45 Знов, цárство не- бésne подíбне чо-

ловíкові кущéві, що шукáє добрих пéрел;

46 и знайшóвши він однú пéрлу до- рогоцінну, пíйшóв та й продáв усé, що має, та й купíв її.

47 Знов, цárство небésne подíбне нé- водові, що закýнуто в мóре, и що зайнáв усáчини;

48 як же став пó- вен, то вýтягли ю- гó на бéріг, и посí- дávши вýбрали, щó дóbre, у посуд, а щó погáне, те геть по- викидали.

49 Так бýде й при кінці свíту: вýйдутъ а́нгели, та й повíдлу- чають лихíх зmiж прáведних,

50 та й повкидають іх ув огнянú шíч: там бýде плач и скретáнне зубíв.

51 Речé Исúс до них: Чи зрозумíли це все? Кáжуть вонí юмý: Так, Господи.

52 Він же речé ім:

по Св. Матеїві.

Гли же то віджен
пісъменик, науче-
ний про царство не-
бесне, и одібен чоло-
вікові гостідареві,
що виїбенть на свого
скарбу нове и старе.

53 И ста́лось, як
єжічів Исус оці
приловіті, пішов
извідтілі.

54 И, прийшовши у
свою ираїму, па-
вчав іх у николі іх,
так що воні диву-
вались и казали:
Звідкідя в сего та-
на премудрість и
сила?

55 Хиба він не син
теслі? хиба не юго
мати звуться Марія?
а брати юго Яков,
ти Йосій, та Симон,
та Юда?

56 хиба не юго
сестри між наїми?
Звідкідя ж се все в
юго?

57 И зоблазнились
ним. Исус же рече
до них: Нема про-
рікові честі тіль-

кі в своїй отчині та
в своїй домівці.

58 И де зробим
там ишоих чудес не-
різ недовірство іх.

Голова XIV.

Того часу Ирод
четверовладимир
почув чутку про
Исуса,

2 и рече до слуг
своїх: Се Іоан Хри-
ститель; він устав з
мертвих, то й чудеса
робляться від його.

3 Бо Ирод п'яма в
Іоана, звязав юго,
и вкинув у темницю
за Иродіаду, дінку
брата свого Філіпа.

4 Бо казав юму
Іоан: Не годиться
тобі мати її.

5 И, хотівши юго
стратити, опасу-
вавсь дароду: бо ма-
ли юго за пророка.

6 У день же ро-
дін Иродіади, доч-
кіи Иродіади, та-

Евангелія

дровала перед ними, и додому Іродові.

7 За се обіцяв він
жалитись, що дастъ
їх, чего проситьми.

8 Водя ж, наперед
навчена від матері,
Дай міні, каже, тут
на блюді глофу
Іоана Христітеля.

9 И засумів Ірод;
однак задля клятьби
и задля тих, що сиділи
з ним за столом, звелів дати.

10 И пославши
став Іоана в темниці.

11 И принесено
голову його на блюді,
и дав війці, и віднесла матері
своїй.

12 И прийшли ученики його, и взяли
тіло, и поховали
його, и прийшовши
сповістили Ісуса.

13 Почувши про єе
Ісуса, пошлів звідтіля
човном у пустиню, і
спрое.

почувши нарід, пішов слідом за ними
шішки в городів.

14 И вийшовши
Ісус, побачив багато
народу, и жалкував
над ними, и сідів
недужих іх.

15 Як же настів
вечір, приступаючи до
іого учеників його, гово
роячи: Тут пустыня,
и час уще минув;
відошлі нарід, не
хай іде в села, та
накупить харчі собі.

16 И сказав: Не треба ім
дайти ви ім істи.

17. Вони ж пажуть
іому: Не маємо тут,
як тільки пять хлібів та дві рибі.

18 Він же рече:
Принесіть міні іх
сюди.

19 И звелів нарід
деві посидати на траві,
и, взявши пять
хлібів та дві рибі, и
поглянувши на небо,
з благословів, и замоювши подав їв

по Св. Матеєві.

хлібі ученикам, а ученики людям.

20 И іди воні всі, и зунаїдались; и за- збиралося окружний, що позоставались, двадцять п'ятих ім- шників.

21 А тих, що іди, було тисяч із п'ять чоловіка, биріч жінок та дітей.

22 Паримусив зáраз Ісус учеників своїх увійті в човен, и пли- сті поперед іого на той бік, піки він одпúстить народ.

23 А відпустивши народ, війшов на гó- ру самотбою. коли- тись; и як настáв вéчір, був там один.

24 Чóвен же був ужé серед мóря, и бýло іого фíлами: бо вéтер був про- тýвний.

25 У четвérту ж еторóку нóчи, при- шов до них Ісус, идучи по мóрю.

26 И побачивши

учеників, що він їде по мóрю, стрівожи- лись, кáжучи, що се мара, и кричали з перéлку.

27 Ісус же зáгово- рив зáраз до них, ган- гóлючи: Спокóйтесь:

28 Петr же озвáв- шись кáже до іого: Господи, коли се ти, звелі міні йти до тéбе по воді.

29 Він же речé: Йди. И вийшов Петr из човна, и війшов по воді, щоб ийти до Ісуса.

30 Та, бáчивши сíльний вíтер, зля- кáвесь, и, покáрши тонуті, кричав, ро- ворячи: Гóсподи, спасі менé.

31 Ісус же про- стяг сáраз руку, вхо- шив іого, и речé до іого: Маловіре, чого всумнівся сей?

32 И як увійшов воні в човен, утáк вéтер.

Святої Гелли

33 А ті, що були в човні, приступивши поклоніться ѹому, кажучи: Істине Божий Син еси.

34 И, поспішши, прибули всі в землю Генреарецьку.

35 И познавши ѹого тамешні ліде, послали по всій тій окраїні, и приводили до ѹого всіх недужих;

36 и благали ѹого, щоб тільки приторкнутись їм до іраю одежі ѹого; и скільки іх доторкувалось, одумували.

Голова XV.

Тоді прийшли до Ісуса письменники та Фарiseї з Брусаїму, кажучи:

2 Чого твої ученикі переступають переказ старших? бо не міють рук своїх, як ідати хліб.

3 Він же озабі-

шиє рече до них Чого ж се и ви переступаєте заповідь Бóжу рáди переказу вашого?

4 Бог бо заповідає, глаголючи: Поважай батька твого и матір, и не хай упре смéртю.

5 Ви ж наїжете: Хто скаже батькові або матері: Дар, чим бд з мене, нокористувався,

6 то й не поважай батька своєго або матері своєї. И зневічими ви замовідь Бóжу рáди переказу вашого.

7 Ліцеміри, добрे прорік про вас Ісаїя, глаголючи:

8 Народ сей приближується до мене губами своїми, и устами мене шанув, сéрдце ж іх далеко від мене.

9 Та маючи всій поклоніться мілі,

по Св Матеєві.

мавчáючи нау́к зá-
повідей чоловічих.

10 И, приклíкавши
молодéй, речé до них:
Слухайте та й розу-
мійте:

11 Не те, що йде
в устá, сквернýть
чоловіка, а що ви-
ходить из уст, те
сквернýть чоловіка.

12 Приступíвши то-
ді ученикі, реклý до
їого: Чи знаєш, що
Фарисéї, чувши слó-
во, поблазнились?

13 Він же озвáв-
шиесь речé: Усяка
рослýна, що не
наеáджував, Отéпь
мій небéсний, вýко-
рениться.

14 Не вважáйте на-
них: проводирі воні
сліші слíпих. А колý
слішíй ведé слíпого,
обíдва впадутъ у
яму.

15 Озвáвся ж Петр
и кáже до ібого:
Віясни нам сю прý-
повість...

16 Исýс же речé: Чи

й ви ще без рóзуму?

17 Чи ще не зрозу-
міли, що щó вхó-
дить в устá, идé
в живіт, и звергá-
ється в одхіднýк;

18 а те, що вихó-
дить из уст, берéться
з сérця, и вонó
сквернýть чоловіка.

19 Бо з сérця бе-
рúться ледáчі дýмки,
душогúбства, перé-
люблки, блуд, кráдіж,
кривé свідкувáннé,
хулá.

20 Оцé що сквер-
нýть чоловіка; а істи
непомíвши рук, се
не сквернýть чоло-
віка.

21 Вýйшов тоді И-
сýс извідтілá, и пе-
рейшóв у Тýрські та
в Сидонські стó-
рони.

22 Колý се жінка
Ханáнка прийшлá з
тих грянýць, и кри-
чáла до ібого, кáжу-
чи: Помíлуй мéне,
Гóсподи, сýну Да-

Евангелія

відів; дочка моя тажко біснується.

23 Він же не відказав ій ні слова.

И приступивши ученики юго, благали юго, кáжучи: Відпустій і: бо кричить за нами.

24 Він же озвавшись речé: Послано менé тільки до загублених овечок дому Ізраїлевого.

25 Вона ж, приступивши, поклонилася юму, кáжучи: Гóсподи, поможі міні.

26 Він же озвавшись речé: Не годиться взяти в дítéй хліб, и кинути собáкам.

27 А вона кáже: Так, Гóсподи; тільки ж и собáки ідуть кришки, що пáдають из стола в господаря іх.

28 Тоді озвавсь Ісус и речé до неї: Жéно, велика віра

твой: нехáй стáнеться тобі, як бажаеш. И одýжала дочка із тогó часу.

29 И перейшовши Ісус извідтіля, прийшов близько до мóря Галиле́йсько-го, и, зйшовши на гору, сів там.

30 И поприходило до іого пребагато людéй, маючи з собою кривих, слíпих, німíх, калік и ба-гáцько інших, та й клáли іх у ногах в Ісуса: и сцілів іх;

31 так що люде-дивувались, бáчивши, що німі говóрять, каліки здорóві, криві хóдять, а слíпі бáчать; и прославляли Бóга Ізраїлевого.

32 Ісус же, по-клíкавши учеників своїх, речé: Жаль міні людéй: бо вже вонí три дні пробувають во мню, и не мають що істи; и

по Св. Матеєві.

не хόчу відпустити
їх голубих, щоб не
помліли на дорбі.

33 И кáжутъ іому
ученикъ іого: Де ж
нам узять стільки
хліба в пустині, щоб
нагодувати стільки
нарбду?

34 И рече ім Исусъ:
Скільки хлібів маєте
ви? Воні ж кáжутъ:
Сім, та кілька рýбок.

35 И звелів нарб-
дові посідати на
землі.

36 И, взявши сім
хлібів та рýбу, оддав
хвалу, ламав и да-
вав ученикам своїм,
а ученикъ нарбдові.

37 И іли всі, и по-
наідались; и назбирá-
ли останків лáманого
сім повних кóшиків.

38 А тих, що іли,
було чотири тýсячі
чоловіка, опріч жі-
нок та дітей.

39 И, відпустивши
нарбд, увійшов у чó-
вен, та й прибув у
граїнці Магдальські.

Голова XVI.

Поприходили та-
кож Фарисеи та
Садукéи, спокúшу-
ючи, бажали від іо-
го, щоб показав ім
ознáку з неба.

2 Він же озвáвшись
рече ім: Як настáне
вечір, ви говорите:
Погода; бо червб-
ніється нéбо.

3 А в рáнці: Сéгóд-
ні нéпогíдь; бо нéбо
червоніє та хмáрить-
ся. Лицемíри, лицé
неба вмієте познавá-
ти, а ознáк часу не
можете?

4 Кóдло лукáве та
перéлюбне ознáки
шукáє; и ознáка не
дається іому, хибá
тільки ознáка Іóни
прорóка. И, покýнув-
ши іх, пíшоб.

5 И переплýвши
ученикъ іого на той
бік, забули взяти
хліба.

6 Исус же рече до

Свáнгелия

них: Гледіть, остерегáйтесь квáсу Фарисéйського та Саду-кéйського.

7 Вонí ж мíрку-
вáли собí, кáжучи:
Се, що не взяли ми
хлíба.

8 Постерíгши ж
Исýс, речé до них:
Щови мíрку-те собí,
маловíри, що хлíба
не взялý?

9 Хибá ще не вро-
зумíли, та й не па-
мятáете пятí хлí-
бíв пятём тýсячам,
и скíлькí кóшиків
набráли?

10 анí семí хлíбíв
четирём тýсячам, и
скíлькí кóшиків на-
брáли?

11 Як се не розуміє-
те, що не про хлíб
я казáв вам, остерегá-
тись квáсу Фари-
сéйського та Саду-
кéйського?

12 Тодí арозумíли,
що не казáв остерегá-
тись квáсу хлíб-
ного, а наўки Фа-

рисéйської та Саду-
кéйської.

13 Як же прийшóв
Исýс у стóрони Кé-
сáрі Филипової, то
питáв учевиків своїх,
глагóлючи: Хто я,
кáжуть люде, Син
чоловíчий?

14 Вонí ж скавáли:
Однí: Іоán Христý-
тель; дру́гí: Иллá;
íншí ж: Еремíя або
один з прорóків.

15 Речé до них: Ви
ж як кáжете? хто я?

16 Озвáвшись Сý-
мон Петr, кáже:
Ти есý Христóс, Син
Бога живóго.

17 И озвáвшись И-
сýс, речé до іóго:
Блажéн есý, Сýмone
сýнu Ібнин: бо тíло
и кров не вíдкрýла
тобí, а Отéдъ мíй,
що на нéбí.

18 Скажú ж и я
тобí: Шо ти есý
Петr, и на сéмý
кáмені збудóю цéр-
кву мою, и ворóта

но Св. Мате́єві.

пекельні не поду́-
жають ії.

19 И дам я тобі
ключі царства небе-
сного; и що звяжеш
на землі, буде звя-
зане на небі; а що
розвяжеш на землі,
буде розвязане на
небі.

20 Тоді наказав у-
ченикам своїм, щоб
не казали нікому,
що він Ісус Христос.

21 З того часу по-
чав Ісус виявляти
ученикам своїм, що
мусить ийті в Єру-
салім, и багато тер-
піти од старших, та
архієреїв, та ши-
менників, и бути
вбитим, и встати
третєго дня.

22 И взявши іого
Петр, почав доко-
ряті іому, кажучи:
Пожалься себе, Го-
споди: нехай се не
станеться тобі.

23 Він же обер-
нувсь и рече до Пе-

тре: Геть від мене
Сatan! ти блазніш
мене: бо не гадаєш
про Бóже, а про чо-
ловіче.

24 Рече тоді Ісус
ученикам своїм: Ко-
ли хто хоче йти слі-
дом за мною, нехай
відречеться себе са-
мого, и візьме хрест
свій, та й іде слі-
дом за мною.

25 Хто бо хоче спа-
сті душу свою, той
погубить ії; хто ж
погубить душу свою
ради мене, знайде ії.

26 Що бо за ко-
рість чоловікові,
хоч би світувéсь
здобув, а душу свою
занапастів? або що
дасть чоловік у зам-
ін за душу свою?

27 Прийде бо Си-
чоловічий у славі
Отця свого з ангела-
ми своїми; и тоді
віddáсть кожному по-
ділам іого.

28 Истино глаголю
 вам: Есть деякі між

Свáнгелия

стóйчими тут, що не вкúсять смéтри, аж по́ки побáчять Сíна чоловíчого, гряду́шого в цárствí своім.

Головá XVII.

Ачерéз шість день берé Исýс Петrá, Якова, та Іоáна бráта іогó, и ведé ix на гóру висóку о́крóме,

2 и переобразíвсь перéд нím: и сиáло лицé іогó як сбíце, а одéжа іогó стáла біла як свíтло.

3 Колý се явíвсь ім Мойсéй та Илля, розмовляючи з ним.

4 Озвáвся ж Петр, и речé до Исýса: Гóсподи, дóбре нам тут бýти: колý хóчеш, зробимо тут три намéти: один тобí, один Мойсéевí, а один Иллí.

5 Ще він говорíв,

аж ось яснá хмáра отíнила іх, и ось гóлос из хмáри глагóлючий: Се Син мíй любíй, що я іогó вподóбав; іогó слúхайте.

6 Зачúвши се учéникí, припа́ли лицéм до землí, и поляка́лись вéльми.

7 И прийшбвши Исýс, торкнúв іх, и речé: Устáньте и не лякáйтесь.

8 Вонý ж знявши очí свої, не бáчили нíкóго, тількі одногó Исýса.

9 И, як схóдили во́й з горí, наказáв ім Исýс, глагóлючи: Не кажіть нíкóму про се видіннe, аж по́ки Син чоловíчий устáне з мéртвих.

10 И питáли в іого ученикí іогó, кáжу́чи: Що ж се кáжуть письмéнники, що Илля мýсить прийтí попéреду?

по Св. Матеєві.

11 Ісус же озвавшись рече ім: Илля прйде попереду, и налагодить усе.

12 Я ж глагоблю вам: Що Илля вже прийшов, та й не познали ѹого, а зробили на іому, що схотіли. Так и Син чоловічий терпти ме від них.

13 Тоді зрозуміли ученики, що глагоблав ім про Йоана Христителя.

14 И, як прийшлй вонй до нарбду, приступив до іого чловік, припавши іому до ніг и говорячи:

15 Господи, помилуй мого сина: він бо місячник, и тяжко мучиться: почасту бо падає в огнь, и почасту в веду.

16 И привів я ѹогбо до учеників твоїх, та й не змоглй вонй спілти ѹогбо.

17 Озвався ж Ісус и рече: О Ѵодло невірне та розворотне! Дбки буду з вами? дбки терпітиму вас? Приведіть міні ѹого сюді.

18 И погрозив іому Ісус, и вийшов з іого диявол, и одужав хлопець з того часу.

19 Приступивши тоді ученики до Ісуса, сказали на самоті: Чом не змоглй ми вигнати ѹогбо?

20 Ісус же рече ім: Через невіру вашу: истину бо глагоблю вам: Колибви мали віри ззерно горчиці, то сказали б оцій горі: Переїді звідсілі туди; то й перейде; и нічбго не буде неможного вам.

21 Се ж Ѵодло не виходить, як тількі молитвою та побстом.

Євáнгелія

22 Як же пробувáли вонí в Галилéї, речé до них Ісús: Син чоловíчий бúде вýданий у рóки людям;

23 и вбъють юго, а трéтёго дня він устане. И васуміли вонí вéльми.

24 Як же прийшлí в Капернаúм, присту-
пíли тí, що данину збиráли, до Петrá, и казали: Чи не дасть ваш учитель данини?

25 Кáже: Так. И як увíйшóв у господу, попередíв юго Ісús, глагóлючи: Що ти дúмаеш, Сýмоне? з кóго земнí царі зби-
раютъ данину? з своїх синів, чи з чужíх?

26 Кáже до юго Петр: Из чужíх. Речé юму Ісús: То синí вíльнí.

27 Тíлькí ж, щоб не блазníти нам іх, идí до мóря, та закíнь údku, и першу рýбу, що пíймáється, вíзь-

мý и, розzávивши ѹй рот, знайдеш ста-
тира; взáвши юго, дай ім за мéне и за сéбе.

Головá XVIII.
Того часу присту-
пíли ученикí до Ісúса, кáжучи: Хто більший у цárстві небéсному?

2 И, поклíкавши Ісús хlopátko до сéбе, ностáвив юго серéд них,

3 и речé: Истино глагóлю вам: Колí не навéрнетесь, та не станете як дíти, то не ввíйдете в цárство небéсне.

4 Оцé ж, хто сми-
рýться як хlopátko се, той більший у цárстві небéсному.

5 И хто прýйме однó такé хlopátko в имá моé, менé прýмáє.

6 Хто ж зблаз-
нить одногó з сих малíх, що вíрують

по Св Мато́єві.

у мéне, лúчче іомý, щоб повішено мли-
нóвè жóрно на пíю іомý, та й утóплено
в глибині мóрській.

7 Гóре світові від
пóблазней! трéба бо
прийтí поблазням;
тількí ж гóре тому
чоловíкові, що черéз
іóго пóблазнь при-
хóдить!

8 Колí ж рука
твоя або нога твоя
блазнítъ тебé, відо-
тнíй ї, та й кинь од
сéбе: лúчче тобі
vvíйтí в життé кри-
вýм або калíкою,
ніж мáвши двí руцí
чи двí нозí, бути
вкýнутим ув огóль
вíчний.

9 И колí óко твоé
блазнítъ тебé, вý-
рви іогó, та й кинь
од сéбе: лúчче тобі
uvíйтí в життé од-
ноóким, ánіж мáв-
ши двí бцí, бу-
ти вкýнутим ув
огнянé пéкло.

10 Гледíть, щоб не

погордувати однýм
из малíх сих: гла-
гóлю бо вам: Що án-
гели Iх на нéбі по
всяк час бáчять ли-
цé Отця мого небéс-
ного.

11 Синбо чоловíчий
приишóв спасáти за-
гúблene.

12 Як вам здаéться?
колí бúде в якóго
чоловíка сótня ове-
чóк, та заблúдить
одна в них, чи не
покíне він дéвять-
десáт и дéвять, та
не пíде в гори, и
нешукáтиме заблúд-
ної?

13 И колí до-
ведéться внаїтí
її, истинно глагóлю
вам: що веселíться,
над нéю більше ніж
над дéвятьдесáт и
девятьмá, що не за-
блудíли.

14 Так немá вóлі
перéд Отцéм ваšим,
що на нéбі, щоб за-
гинув один из сих
малих.

Свáнгелія

15 Колý ж погрі-
шить прóти тебе
брат твíй, идý и об-
личý юго́ між то-
бою и ним самýм.
Колý послúхає тебе,
здобúв есý бráта
тэогб;

16 колý ж не по-
слúхає, візьмá з со-
бою ще одногó або
двох, щоб при устáх
двох свдків, або
трéх, стало кóжне
слóво.

17 Колý ж не по-
слúхає іх, скажí
цéркvi. Колý ж и
цéркви не послúхає,
нехáй бúде тобi, як
шоганýя и митníк.

18 Истино глагóлю
вам: Щó звáжете
на землі, бúде звáза-
не на нéбі; а щброз-
вáжете на землі, бú-
де розвáзане на нéбі.

19 Знов глагóлю
вам: Щó колý двóе
з вас згóдяться на
землі про всýку рíч,
якóи просýтимуть,
стáнеться ім від

Отцá́ могó, що на
нéбі.

20 Де бо двóе або
трóe зберúться в имá
моé, там я посе-
réд них.

21 Приступíвшi
тодi Петр до ібgo,
речé: Гóсподи, скíль-
кi раз грішítиме
прóти мéне брат мíй,
и я прощáтиму іому?
до семí раз?

22 Речé іому Исúс:
Не кажú тобi: До
семí раз, а: До сім-
десáт раз семí.

23 Тим же то у-
нодобýлось цárство
небéсne чоловíку ца-
révi, що схотíв
узýти перéлíк од
слúг своїх.

24 Як же почáv бrá-
ти, привéдено іому
одного, що завинíв
іому дéсять тýсяч
талáнтів.

25 Як же не мав
він, що віddáti, зве-
ліv, пан юго́ продá-
ти юго́, и жінку
юго́, и дítéй, и все

по Св. Матеєеві.

що мав, та й віддати.

26 Упáвши тодí слугá, поклонýвся іому́, кáжучи: Пáне, потерпí мінí, и все тобі віddám.

27 Змилосé дився ж пан слугýг тогó, відпустíв іогó, и простíв іому́ довг.

28 Слугá ж той, вийшóвши, знайшóв одногó з товáришів, своїх, що завинíв іому́ сótню денáриів; и, вхопíпши іогб, давíв, кáжучи: Віддáй мінí, що вýнен.

29 Упáвши тодí товáриш іогó в нóги іому́, благáв іогó, кáжучи: Потерпí, мінí, и все віddám тобі.

30 Він же не схотів, а відійшóвши укýнув іогó в темнýцю, поکи віddáсть довг.

31 Бáчивши ж товáриші іогб, що стáлось, жалкувáли вéльми, и шýшбóвши

сказáли своéму пáнові все, що стáлось.

32 Тодí призвávши іогó пан іогó, речé іому́: Слúго ледáчий, увéсь довг той простíв я тобі, як благáв есý менé:

33 чи не слíд булóй тобі помýлувати товáриша твого, як и я тебе помýлував?

34 И розгнівýвшись пан іогó, передáв іогó мучителям, аж поکи віddáсть увéсь довг іому́.

35 Так и Отéць мíй небéсний робýтиме вám, як не прощáтимете кóжен братові своéму від сердéць вáших прóвин іх.

Головá XIX.

И стáлось, як скінчýв Исýс цí словá, вýйшов він в Галилеї, и прийшóв

Євангелія

у гряніці Юдéйські,
за Йорданю.

2 И йшлó слідом за
ним пребагáто нарбó-
ду, и вýгоів іх там.

3 И приступíли до
іóго Фарисеї, спокú-
шуючи югó, и кá-
жучи іому: Чи го-
диться чоловíкові
розвóдитись из жін-
кою своєю за всяку
вину?

4 Він же озвáв-
шиесь речé ім: Хиба
ви не читáли, що
хто втвóрив у по-
чýні, мужчýною й
жéнчиною втвóрив
іх?

5 И речé: Тим чо-
ловíк покýне бáтька
й матíр та пригóр-
нетися до жінки
своéї, и бúдуть у
двóх тіло однó.

6 Так що вже не
двóе, а тіло однó.
Оцé ж, що Бог злу-
чýв, чоловíк нехáй
не розлúчує.

7 Кáжуть воні
іому: Нá що ж зве-

лів Мойсéй давáти
розвóдний лист и
розвóдитись из нею?

8 Речé ім: Що Мой-
сéй задля жорстó-
кости сердéць вá-
ших дозвóлив вам
розвóдитись из жін-
кáми вáшими; у по-
чýні ж не булó
так.

9 Глагóлю ж вам:
Що, хто розведéть-
ся з жінкою своєю,
хиба за перéлюб, та
ожéниться з ýншою,
робить перéлюб; и
хто з рóзвідкою
ожéниться, рóбитъ
перéлюб.

10 Кáжуть іому у-
ченикí югó: Колý
такá спráва чоловí-
ка з жінкою, то не
добрé женýтись.

11 Він же речé ім:
Невсí зміщають слó-
во се, а кому дáно.

12 Есть бо скопцí,
що в утрóби матé-
риної родíлись так;
и в скопцí, що скo-

по Св. Матеєві.

пільсь од людéй; и в скопці, що скопіли себе задлі цárства небéсного. Хто може змістити, нехáй містить.

13 Тут попривóдили до іóго дítóк, щоб положíв рúки на них, та помолівся; ученикý ж закáзували ім.

14 Исýс же речé: Пустіть дítóк, не зупиняйте іх прийтí до méне: бо таких цárство небéсне.

15 И, положíвши рúки на них, пішов звітліá.

16 И ось одýн, приступíвши, кáже іомý: Учýтелю благýй, щó доброго робити міні, щоб мати життé вічне?

17 Він же речé до іóго: Чого ти звеш менé благýм? ніхтó не благýй, тýлькі одýн, Бог. Колý ж бажáеш увійти в

життé, держí вá- повіді.

18 Кáже до іóго: Котóрі? Исýс же речé: Оці: Не вбивай, Не робí пе-рélюбу, Не крадь, Не свідкýй крýво,

19 Поважáй бáтька твого и матíр, и: Любí ближнїого тво-гó як себé самóго.

20 Кáже іомý мо-лодéць: Все се хо-ронíв я з малку мо-го; чого ще не достаé міні?

21 Речé до іóго Исýс: Колý хбчеш бýти звérшений, идý продáй, щó маеш, и дай убóгим, и матимеш скарб на нéбі; и приходь, та й идý слíдом за мною.

22 Як же почúв молодéць се слóво, одíйшов засмутíв-шись: бо мав до-статки вели́кі.

23 Исýс же речé

Свáнгелия

до учеників своїх: Истино глагóлю вам: Що тáжко багáтому ввíйтý в цárство небéсне.

24 Знов же глагóлю вам: Лéгше верблóдові кріз ушкóглки пройтý, нíж багáтому в цárство Бóже ввíйтý.

25 Почúвши ж ученикí югó, дивувáлисъ вéльми, кáжучи: Хто ж змóже спастýся?

26 Исýс же, глáниувши, речé им: У людéй се не можлíве, у Бóга ж все можлíве.

27 Озвáвсь тодí Петр и кáже до ібго: Ось ми покýнули все, та й пíйшлý слíдом за тобóю; що ж бúде нам?

28 Исýс же речé до них: Истино глагóлю вам: Що ви, пíйшовши слíдом за мибю, у новона-

стáнню, як сáде Син чиловíчий на престóлі слáви своéї, сáдете такóж на дванадцятý престóлах, сúдячи дванáдцять рóдів Изráilevих.

29 И кóжен, хто покýнув домý, або братíв, або сéстер, або бáтька, або матíр, або жíнку, або дíтей, або поля, задля имá могó, в сóтеро прийме, и життé вíчне осýгне.

30 Тíлькí ж мнóгí пéрві бúдуть остáнні, а остáнні пéрві.

Головá XX.

Подíбне бо цárство небéсне чоловíку господарéві, що вýйшов ráно в ráнці наймáти рóбітників у вино-гráдник свíй.

2 И, згодíвшись изробітниками по де-

по Св. Матеєві.

иáрию на день, пí-
слáв iх у виногráд-
ник свíй.

3 И, вийшовши ке-
лó трéтєї годíни,
побáчив йнших, що
стoyáли на торгú без
дíла,

4 и речé до них:
Идіть и ви в вино-
гráдник, и що бúде
право, дам вам. Вонý
й пíйшлý.

5 Вийшовши знов
коло шéстої и девя-
тої годíни, зробив
так сáмо.

6 Вийшовши ж ко-
лó одинáдцятої годí-
ни, знайшóв йнших,
що стoyáли без дí-
ла, и речé до них: Чо-
гó тут стоíté увéсь
день без дíла?

7 Кáжуть вонý ю-
мý: Бо нíхтó не най-
няв нас. Речé він
iм: Идіть и ви в ви-
ногráдник, и що бú-
де право, одéржите.

8 Як же настáв
вéчíр, речé пан вино-

гráдника прикаáци-
ковí своému: Покlíч
робítників, та роз-
дáй ім заплату, по-
чавши від остáнніх
аж до пéрвих.

9 И прийшóвши тí,
що колó одинáдця-
тої годíни, взялý по
денáрию.

10 Прийшóвши ж
пéршí, дúмали, що
бíльше вíзьмуть; та
взялý й вонý по
денáрию.

11 И взáвши вонý,
нарекáли на госпо-
даря,

12 говóрячи: Що
сí остáнні однý го-
дíну робíли, и зrív-
нáв есý iх из нáми,
що зносíли тяготú
дня и жар.

13 Він же озвáв-
шиесь речé одному
з них: Дрúже, не
кривджú тебé: хибá
не за денáрия зго-
дíвся есý зо миóю?

14 Вíзьмí своé, та
й идý: я ж хóчу и

Свáнгелия

сéмú остáннёму дáти, що й тобí.

15 Хибá ж не вільно мінí робýти, що хóчу, з добром моїм? Чи тогó твоé óко лихé, що я дóбрый?

16 Так будуть остáнні пérві, а пérві остáнні: ба-гáто бо звáних, ма-ло ж вýбраних.

17 И йдúчи Исýс у Єрусалýм, узýв два-на́дцять учеників на самотú в дорóзі, и речé до них:

18 Оцé ми йдемó в Єрусалýм; и вý-дадутъ Сýна чоло-вічого архиерéям та письмénникам, и осу-дять вонí іогó на смерть,

19 и вýдадутъ іогó погáнам, щоб з іóго наスマхáлись, та бýли, та роспялý'; а трéтéго дня він вос-крéсне.

20 Тодí приступíла до іóго мати синів Зеведéвих из сина-

ми своíми, клáняю-чись та прóсячи чо-гось у іóго.

21 Він же речé до нéї: Чого хóчеш? Кáже вона до іóго: Скажí, щоб сидíли оцí два синí мої, одýн по правýці твоíй, а дру́гий по лíвýці у цárстві твоéму.

22 Озвáвся ж Исýс и речé: Не знаєте, чого б прósите. Чи змóжете ви пýти чáшу, яку я пýтиму, и христитись хри-щéннем, якýм я хри-щусь? Кáжуть іомý: змóжемо.

23 И речé до них: Ви-то чáшу мóю пý-тимете, и хрищéннем, якýм я хрищусь, христýтиметесь; тíль-кí ж, щоб вам си-діти по правýці в мé-не и по лíвýці в мéне, се не есть моé дáти,

а комý приготóв-лено від Отýя могó-
24 И почýешши дé-

по Св. Мятфії.

сять, рéмствуvalи на
двох братів.

25 Ісус же, поклý-
кавши іх, речé: Ви
знаёте, що в погáн-
князí пану́ютъ над
ними, и вели́кі управ-
ляють ними.

26 Не так же бúде
в вас: ні, хто хóче
бúти великим між
вáми, нехáй бúде
вам слугóю;

27 и хто хóче між
вáми бúти пérшим,
нехáй вам бúде ра-
бóм,

28 як Син чоловíчий
не прийшóв, щоб слу-
жено іому, а служи-
ти, и дáти дúшу свою
вíкуп за мнóгих.

29 И як вихóдили
вонí з Ерихóна, ий-
шlo слідом за ним
багáто нарóду.

30 И ось двóє слí-
пíх, що сидíли над
шляхом, почúvши,
що Ісус идé мýмо,
кричáли, кáжучи:
Помíлуй нас, Гó-
споди, сýну Давíдів.

31 Нарóд же сва-
рýвсь на них, щоб
мовчáли; а вонí ще
більш кричáли, кá-
жучи: Помíлуй нас,
Гóсподи, сýну Да-
вíдів.

32 И зупинíвшись
Ісус, поклýкав іх,
и речé: Що хбчete,
щоб зробíв вам?

33 Кáжутъ іому:
Гóсподи, щоб óчі
нашí відкрýлись.

34 Змилосéрдився ж
Ісус, и доторкнýвсь
очей іх, и зáраз про-
вріли óчі іх, и пíй-
шлí вонí слідом за
ним.

Головá XXI.

А як зближáлись
А до Ерусалíму, и
прийшлí в Вифé-
гію, до горы Олýвної,
послáв тодí Ісус
двох учеників,

2 глагóлючи ім: И-
діть у селó, що перéд
вáми, и зáраз знай-
дете ослíцю привá-
сану и осля в нéю;

Свáнгелия

одвяза́вши, приве-
діть міпі.

3 И коли́ кто вам
каза́тиме що, ска-
жіть: Що Господéві
трéба іх; зараз же
відпúстить іх.

4 Се ж усé стáлось,
щоб спрavдíлось,
що промóвив прорóк,
глаголючи:

5 Скажіть дочці
Сибњьскій: Ось царь
твій идé до тéбе,
тихий, и сидáчий на
ослі, и на ослáті сý-
нові підъярéмного.

6 Пішовши ж учé-
никý, вчинíли, як
звелів ім Исус,

7 и привелі ослáцю
и ослá, и положíли
на них одéжу свою,
та й посадíли юго
звéрху.

8 Пребагáто ж на-
róду простилали о-
дéжу свою по дорó-
зі; інші ж різали
вітте з дréрева и
встилали дорóгу.

9 Нарóд же, що
пішов попéреду и по-

зáду, поклíкував,
говóрячи: Осáнна сý-
нудавíдовому: Бла-
гословéн грядúщий
в имá Господne;
Осáнна на вишнáх.

10 А як увійшóв віи
у Ерусалíм, здвиг-
нуvсь увéсь горóд,
говóрячи: Хто се та-
кий?

11 Нарóд же казáв:
Се Исус, прорóк из
Назарéта Галилéй-
ського.

12 И прийшóв Исус
у цéркву Бóжу, и
повиганяv усіх, що
продавáли да торгу-
вáли в цéркві, и по-
перевертáв столí в
мінáльників, и ослó-
ни в тих, що прода-
вáли голубí;

13 и речé до них:
Пýсано: Дом мíй дóm
молýтви зватиметь-
ся; ви ж юго зробí-
ли вертéпом розбíй-
ників.

14 И приходили до
юго в цéркvi слíпí
и кривí, и сціляv іх.

по Св. Матеєві.

15 Бачивши ж архиерéї та письменники чудесá, що він робíв, и хлопáт, що поклýкували в цéркві, и кавáли: Осанна сíну Давíдовому, розлютувáлись.

16 и кавáли до іóго: Чи чуєш, що оці кáжуть? Исус же речé ім: Так. Хиба ви нікóли не читáли: Що из уст немовляток и ссúдих вýрядив есý хвалу?

17 И, покýнувши іх, вýйшов óсторонь из гóрода в Виеáнию; и пробувáв там.

18 У ранці ж, вертáючись у гóрод, зголоднів.

19 И, побáчивши однú смоківñйцю на дорóсі, прийшóв до неї, и нічого не знайшóв на нíй, тількі самé лýсте, и речé до неї: Щоб нікóли з тéбе óвощу не було до вíку. И зáраз усóхла смоківñйця.

20 И бáчивши ученикí іогó, здивувáлись, кáжучи: Як зáраз усóхла смоківñйця!

21 Исус же озвáвшись речé до них: Истино глагóлю вам: Колíб ви мали вíру и не сумнілись, ви б не тількí се смоківñйці зробíли, а колíб и сíй горí сказáли: Двигнýсь и кíнься в мóре; стáнеться.

22 И все, чого ви просýтимете в молýтві вíруючи, одéржите.

23 А як прийшóв він у цéркву, поприхóдили до іóго навчáючого архиерéї та старші людські, кáжучи: Якóю влáстью рóбиш се? и кто дав тобі сю власть?

24 Исус же озвáвшись речé ім: Попспітаю вас и я про однú рíч, про котрú як скáжете міні, то и

Свáнгелíя

я скажú вам, якóю вláстю се роблю.

25 Хрищéнне Іоáнове звідкíля булó: з нéба, чи від людéй? Вонí ж мíркували собí, говорячи: Коли скáжемо: З нéба; то скáже нам: Чом же ви не вíрували іомý?

26 колí ж скáжемо: Від людéй; то боїмся нарбdu: всí бо мають Іоáна за пророка.

27 И озвáвшись скавáли Исýсові: Не знаємо. Речé ім и він: Той я не скажú вам, якóю вláстю се роблю.

28 Ви ж .як дýмаєте? Чоловíк мав двóє дítéй; и, прийшбши до одногó, речé: Дитíно, идý сёгбдні робí в виногráднику моім.

29 Він же озвáвшись скавáв: Не хóчу; опіслá ж, одýмавши, пíйшбв.

30 И, прийшбши до дру́гого, речé так сáмо. Він же озвáвшись скавáв: Идý, Гóсподи; та й не пíйшбв.

31 Котóрий в двох уволíв вóлю отця? Кáжуть вонí до іóго: Пéрвий. Речé ім Исýс: Истино глагóлю вам: Шо митникý та блудници поперéдять вас у цárство Бóже.

32 Прийшбв бо Іоán до вас дорбgoю прáви, и не вíрували іомý; митникý ж та блудници вíрували іомý; ви ж, бачивши, не одýмались навпóслі, щоб вíрувати іомý..

33 Іншої прýповісти послúхайте. Був одýн чоловíк господáрь, що насадíв виногráдник, и обгородíв іогó тýном, и вíкопав у іому винотóку, и збудувáв бáшту, и віddáv

по Св. Мате́єві.

іо́гб виногра́дарам, та й відъіхав.

34 Як же набли́жилася порá бвощу, післáв він слúги свої до виногра́да рів узяти бвощи іо́гб.

35 И взáвши виногра́дарі слúг іо́гб, одногó побýли, дру́гого вбýли, іншого ж укаменувáли.

36 Знов післáв він інші слúги, більш ніж перше; и зробíли ім так сáмо.

37 На останок же післáв до них сýна свого, кáжучи: По-сorомлятсья сýна мого.

38 Виногра́дарі ж, побáчивши сýна, казáли між собóю: Се наслідник; ходíмо вбъемо іо́гб, та й заберемо наслідве іо́гб.

39 И, взáвши іо́гб, вíкинули геть з виногра́дника, та й убýли.

40 Як же прýде пан виногра́дника, то що зробить він виногра́дарам тýм?

41 Кáжуть воні до іо́гб: Лютих люто погубить іх, а виногра́дник oddáстъ іншим виногра́дарам, що віддаватимуть іому бвощ порý своéi.

42 Речé до них И-сýс: Хиба нікóли не читáли в писáннях: Кáмінь, що відкýнули будівнýчі, сей стáвся головобóю углá. Від Гóспода сталося се, и дýвне воно в очáх наáших?

43 Тим я глагóлю вам: Що відніметься од вас цárство Бóже, и дáстъся нарóдові, що робítиме бвощи іо́гб.

44 И кто впадé на сей камінь, розібъється; на кóго же він упадé, роздáвитъ того.

45 И вíслушавши

Свáнгелия

архиерéї та Фарисеї прýповісті юго, догадáлись, що про них говорить.

46 И, шукáючи вхопити юго, опáсувалися нарóду: бо мав юго за прорóка.

Головá ХХII.

И знов промóвив до них прýповістями, глагóлючи:

2 Уподобíлось цárство небéсне чоловíку царéві, що нарядíв весілле синові своéму,

3 и пíслáв слúги свої кликати запрóшених на весілле; и не схотіли прийтí.

4 Знов пíслáв йнші слúги, говóрячи: Скажítъ запрóшенимъ: Ось я обід мій наготóвив; волí мої и годóване по-бýто, и все налáгождено; идіть на весілле.

5 Вонí же, занéхáвши, пíйшлý собі, одýн на хýтір, дру́гýй до свого тóргу; 6 а остáнні, взýвши слуг юго, знущáлись из них; та й повбивáли.

7 Царь же, почýвши, прогнівýвся, и, пíслáвиш вíйсько своé, вýгубив тих розбишáк, и запалíв гóрод іх.

8 Речé тодí до слуг своїх: Весілле налáгожене, запрóшени ж не булý достóйні.

9 Идіть же на рос-хíдні шляхý, и кого знайдете, запрóшуйте на весілле.

10 И вýйшовши слúги тí на шляхý, зібрáли всіх, кого знайшлý, и лихíх и добрих; и булó весілле повне гостéй.

11 Царь же, ввýшовши подивýтись на гості, побáчив там чоловíка, не одýг-

по Св. Матеєві

неного у весільнию одéжу;

12 и речé до іóго: Дрúже, як се увійшóв есý сюдí, не мáвши весільнїї одéжи? Він же мовчав.

13 Речé тодí царь до слуг: Звязáвши іомú ноги й руки, візьміть юго и вýкиньте в тéмряву надвірню: там буде плач и скреготанie зубів.

14 Багáто бо звáних, ма́ло ж вýбраних.

15 Тодí пíйшли Фарисéї, и ráдили ráду, як би пíймати юго на слóві.

16 И висилáють до іóго учеників своїх з Иродийнами, говорячи: Учителю, знаéмо, що ти правдýвий есý, и на путь Бóжий прáвдою наставляеш, и нí про кóго не дбáеш: бо не дíвися на лицé людéй.

17 Скажí ж тепér наі: Як тобі зда́ється? годýться давати данýну Кéсареві, чи нí?

18 Постеріг же Исé лукáвство іх, и речé: Що ви менé спокýшуете, лицемíри?

19 Покажіть міні гріш податкóвий. Вонí же принеслі іомú денáрия.

20 И речé до них: Чиé облýчче се й на́дпись?

21 Кáжуть іомú: Кéсареве. Тодí речé до них: Віddáйте ж Кéсареве Кéсареві, а Бóже Бóгові.

22 И, вýслушавши, здивувáлись, и, лишивши юго, пíйшли.

23 Того ж дня приступíли до іóго Садукéї, що кáжуть: немá воскресéння, и питáли юго,

24 говорячи: Учителю, Мойсéй скаzáv: Колý хто вмре, не мáвши дíтей, то

Свáнгелія

и нехáй брат іого
ожéниться з жíнкою
іого, и воскресítъ на
сíнне бráтові сво-
éму.

25 Булó ж унас сíм
братів; и пérвий
оженівши се умér,
и, не мáвши насíння.
покинув жíнку свою
брáтові своéму;

26 так сáмо и дрú-
гий брат, и трéйтій,
аж до сéмого.

27 Онíсяя ж усіх
умérла й жíнка.

28 Оцé ж у воскре-
сéнню кому з семóх
бúде вона жíнкою?
всí бо мáли ії.

29 Озвáвся ж Исýс
и речé до них: Поми-
ляєтесь ви, не знá-
ючи пíсáння, анí
сíли Бóжої.

30 Бо в воскресéн-
нию не жéнятъся, нí
віддаються, а бý-
дуть як áнгели Бó-
жí на иéбі.

31 Про воскресéнне
ж мéртвих хибá не
читáли, что скáзано

вам од Бóга, глагоб-
лючого:

32 Я Бог Авраáмів,
и Бог Исáків, и Бог
Яковів? Не есть Бог
Бог мéртвих, а жи-
вых.

33 И слúхаючи на-
ród, дивувáвся жíн-
кою іого.

34 Фарисéі ж, по-
чuvши, что він при-
мусив Садукéів мов-
чати, зібрались рáди
того.

35 И спитáв одíн з
них, учитель закó-
ну, спокúшую чи іо-
го и кáжучи:

36 Учителю, котó-
ра заповíдь велика
в закóni?

37 Исýс же речé іо-
мú: Любí Гóсподá Бó-
га твого всíм серцем
твоím, и всею душéю
твоéю, и всею дýм-
кою твоéю.

38 Се пérва и ве-
лíка заповíдь.

39 Дрúга ж подíбна
їй: Любí бlyжнégo
твого як себé самóго.

по Св. Матеєві.

40 На сих двох зá-
повідях увесь закон
и пророки стоять.

41 Як же вібралися
Фарисеї, питав іх
Ісус,

42 глаголючи: Щó
ви думаете про
Христá? чий він син?
Кажуть іому: Да-
відів.

43 Рече він до них:
Як же се Давід зве
іого в дусі Госпо-
дом, говорячи:

44 Рече Господь
Господеві моєму:
Сиді по правіці в
мéне, доки положу
ворогів твоїх
підніжком ніг твоїх?

45 Коли ж Давід
зве іого Господом,
то як же він син
іому?

46 И ніхто не
зумів іому відказати
ні слова, и ні-
хто з того часу не
важився питати іого
ніколи.

Голова ХХIII.

Рече тоді Ісус до
народу, та до уче-
ників своїх,

2 глаголючи: На
Мойсéєвих сідали-
щах посидали пись-
менини та Фарисеї.

3 Тим усе, що скá-
жуть вам держати,
держіть и робіть; по
ділам же іхнеробіть:
говірять бо, инероб-
лять.

4 Важуть бо тяжкі
оберемки, що важко
носити, и кладуть лю-
дям на плéчі; самі ж
и нальцем своїм не
хочуть двигнути іх.

5 Усі ж діла свої
роблять, щоб бá-
чили іх люде: шí-
рать філактéриї свої,
и побільшують поли
в одéжі своїй,

6 и люблять пérші
місця на бенкетах,
и пérші сідання по
шкóлах,

7 и витáння на
торгáх, и щоб звали

Свáнгелія

іх люде: Учíтелю, учíтелю.

8 Ви ж не зовітесь учíтелями: один бо вáш учíтель, Христóс; усі ж ви братí.

9 И отцá не звítесь собí на землі: один бо Отéць у вас, що на нéбі.

10 И не звітесь настáвниками: один бо в вас настáвник, Христóс.

11 Більшиj же між вáми нехáй буде вам слугóю.

12 Хто ж нестýметься вгáру, принýзиться; а хто принýзиться, пíйде вгáру.

13 Гóре ж вам, письмénники та Фарисéї, лицemíri! що зачиняєте цárство небéсне перéд людьmý: ви бо не вхóдите, и тих, що вхóдять, не пускáєте ввíйтý.

14 Гóре вам, письмénники та Фарисéї,

сеí, лицemíri! що жеретé домíй вдéвíць, и задлý вýду дóbго мóлитесь; тим ще тáжчий приýмете осуд.

15 Гóре вам, письмénники та Фарисéї, лицemíri! що проходите мóре и зéмлю, щоб зробítи одного нововíрця, и колí стáнетесь, рóбите югоj сýном пéкла, úдвоє гíршим вас.

16 Гóре вам, проводирí слíпí, що кáжете: Хто клястýметься цéрквою, нíчого; хто ж покленéться зóлотом цéркóвним, винувáтий!

17 Дурнí и слíпí: що бо більше: зóлото, чи цéрква, що освячúє зóлото?

18 И: Хто клястýметься жéртвíнею, нíчого; хто ж покленéться дáром, що на нíй, винувáтий.

19 Дурнí и слíпí:

по Св. Матеєві.

що бо більше: дар, чи жéртвія, що освáчує дар?

20 Оцé ж, хто кленéться жéртвіею, кленéться нéю и всім, що звéрху нéї,

21 И хто кленéться цéрквою, кленéться нéю и тим, хто живé в нíй.

22 И хто кленéться нéбом, кленéться престóлом Бóжим и тим, хто сидíть на нíм.

23 Гóре вам, письмéнники та Фарисéi, лицемíри! що даєтé десятину з мяти, и крóпу, и кмíну, а залишили важніше в закóni: суд, и мýлость, и вíру. Се повíнні були робítи, да ѹ того не залишáти.

24 Проводирі слíпі, що відци́джуете комара, верблóда ж глitaєте.

25 Гóре вам, письмéнники та Фарисéi, лицемíри! що очи-

щáете звéрху чáшу и блóдо, у серéдині ж пóvní вонí здíрства та непráвди.

26 Фарисéю слíпíй, очísti перш серéдину чáши и блóдá, щоб и вéрх іх стáвся чýстий.

27 Гóре вам, письмéнники та Фарисéi, лицемíри! що подобíтесь гробам побíляним, що звéрху являються гárними, в серéдині ж пóvní кíстóк мéртвих и всякої нéчисти.

28 Так и ви звéрху являєтесь людям прáведнí, в серéдині ж пóvní лицемíрства та бéззакóння.

29 Гóре вам, письмéнники та Фарисéi, лицемíри! що будýтесь гроби прóрóків та украшáсте памятники прáведників,

30 и мовляєте: Ко-
либ ми були за ча-

Євангелія

сів батьків наших, не було б спільниками іх у крові пророків.

31 Сим же свідкуєте самі на себе, що ви сині тих, що вбивали пророків.

32 И видоповнююте міру батьків ваших.

33 Змії, кобло гадюче, як утічтє від суду пекельного?

34 Тим же то ось я посилаю до вас пророків, и мудрців, и письменників, и одніх з них повбиваєте та пороспиняєте, а інших битимете по школах ваших, та гоните від города в город:

35 щоб упала на вас уся кров праївдна, пролита на землі від крові Авеля праївденого до крові Захарії, сина Варахійного, що вбі-

ли ви між церквою й жертівною.

36 Истино глаголю вам: Все те прийде на кобдо се.

37 Єрусаліме, Єрусаліме, що повбиваєш еї пророків, и покаменував посланих до тебе! скільки раз хотів я зібрати дітей твоїх, як курка збирала курчат своїх, під крила, и не схотіли!

38 Оде же оставляється вам дом ваш пустий.

39 Глаголю бо вам: Не побачите мене від нині, аж похи скажете: Благословен грядущий в ім'я Господнє!

Голова XXIV.

І вийшовши Ісус, пійшов из церкви; и приступили ученики його, по-

по Св. Матеєві.

казати іому будівлю церкви.

2 Ісус же рече ім: Чи бачите се все? Истино глаголю вам: Не востанеться тут камінь на камені, щоб не зруйновано.

3 Як же сидів на горі Олівній, поприходили до ібого ученики самотою, кажучи: Скажі нам, колиє се буде? и який знак твого приходу и кінця світу?

4 И озвавшись Ісус, рече ім: Гледіть, щоб хто не звів вас.

5 Багато бо приходитиме в ім'я моє, кажучи: Я Христос; и зведуть багатьох.

6 Чутимете ж про війни и слухи про війни; гледіть же не трівожтесь: мусить бо все статись, та се ще не конець.

7 Бо встане народ

на народ и царство на царство, и буде голоднеча, и помір, и трус по місцях.

8 Все ж се починітиме.

9 Тоді видаватимуть вас на мукі, и вбиватимуть вас; и зневідять вас усі народи задля ім'я моє.

10 И тоді побланяться багаті, и видаватимуть одне 'днога, и ненавідитимуть одне 'днога.

11 И багато лже пророків устане, и зведуть багатьох.

12 И, задля намижения беззаконня, прохолоне любов багатьох.

13 Хто ж відержить до останку, той спасеться.

14 И проповідуватиметься ся евангелия царства по всій вселенній на свідкуванні всім на-

Євангелія

рόдам; и тоді прийде конець.

15 Оце ж, як побачите гидоту спустіння, що сказав Даниїл пророк, стоячу на місці святому (хто читає, не хай розуміє;)

16 тоді, хто в Юдей, нехай втікає на гори;

17 хто на криші, нехай не злазить узяти що в хаті своєї;

18 и хто в поль, нехай не вертається назад узяти одежду свою.

19 Гбре ж важким и годуючим під той час!

20 Моліться ж, щоб не довелось вам утікати зимию, ані в суботу:

21 буде бо тоді мъка велика, якої не було від настания світу до сего часу, и не буде.

22 И колиб тих днів невкорочено, то

жодне б тіло не спаслося; тільки ж задля вибраних укорочені будуть дні тії.

23 Тоді, коли хто вам скаже: Дивись, ось Христос, або онде; не йміть віри.

24 Устануть бо лжехристи и лже-пророки, и даватимуть ознаки великі и дивні, щоб, коли можна, звесті й вибраних.

25 Оце ж наперед скажав я вам.

26 Коли ж скажуть вам: Ось він у пустині; не виходьте; Ось він у коморах; не діймайте віри.

27 Бо, як бліскавка виходить зі складу та сяє аж до заходу, так буде и прихід Сина чоловічого.

28 Де бо е труп, там збиратимуться вірлі.

29 И зараз після горя днів тих сонце

по Св. Мато́ееві,

помéрніе, и місяць не даватиме світла сво-го, и зóрі попáда-ють из нéба, и сýли небéсні захитáються.

30 И тоді явиться ознака Сýна чоловíчого на нéбі; и тоді заголóсять всі рóди землі, и побáчатъ Сýна чоловíчого, грядúщого на хмарáх небéсних из сýлою и слáвою ве-лýкою.

31 И пíшле вія ангeli свої з голос-нýм гúком трúбним, и позбирають вони вýбраних іогó від чотирóх вітрíв, од-кінців нéба до кін-ців іогó.

32 Від смоківници ж навчíться припо-вісти. Колý вже віттє її стáне мякé и пý-стить лýсте, знáйте, що близько літо.

33 Так сáмо и ви: як оцé все побáчи-те, вýдайте, що

блíзько пíд дve-рýма.

34 Истино глагóлю вам: Не перéйде рíд сей, як усé тéе стáнетъся.

35 Нéбо и землý перéйде, словá ж мої не перéйдутъ.

36 Про день же той и годýну нíхто не знає, ні ангeli не-бéсні, тýлькі сам Отéць мíй.

37 Як же дні Ноá, так бúде и прихíд Сýна чоловíчого.

38 Бо, як булý за днів перéд потóпом, що бли, и пили, же-нýлись, и віddавá-лись, аж до дня, колý увíйшóв Ноá у ковчéг,

39 та и не знали, аж прийшla пóвідь и познóсила всíх; так бúде и прихíд Сýна чоловíчого.

40 Тоді бúде двóе в нólі; один вíзь-

Свáнгелія

меться, а один зостається.

41 Дві молотимуть на жóрнах; одна візьметься, а одна востається.

42 Отó ж пильнýйте: бо не знаєте, котрою години Господь ваш прийде.

43 Се ж відайте, що колиб господаръ знов, у яку сторожу прийде злодій, то пильнува́в би, та й не попустів би підкопати хати своєї.

44 Тим же й ви будьте готові: бо тієї години, як и не думаете, Син чоловічий прийде.

45 Який есть вірний слуга и розумний, що постáвив пан іого над чéлядью своєю, щоб роздава́в ій харч у побру?

46 Щасливий той слуга, котрого прийшовши пан іого,

застáне, що рóбить так.

47 Истино глагóлю вам: Що постáвить іого над усім добром своїм.

48 А котóрий лукáвий слугá казáти ме в сérці своїм: Забáриться мý пан прийтý,

49 та й зáчне бýти своїх товаřиšів, та істи й пýти з пьяніцями;

50 то прийде пан тогó слугý дня, якого не сподіваєтесь, и години, якої не відає,

51 та й відлúчить іого, и дôлю іого в лицемірами положить: там буде плач и скрготанне зубів.

Головá XXV.

Тоді уподобíться Цárство небесне

по Св. Мате́єві.

деся́ті дівчáтам, що, взя́вши лáмпи свої, вийшлí наву́стріч женихові.

2 Пáть же булí в них розумнí, а пáть необáчнí.

3 Котрí необáчнí, взя́вши лáмпи свої, не взялí з собóю олії.

4 Розумнí ж узялí олії в пляшечки свої з лáмпами своїми.

5 Як же жених ба-
рýвся, задрімáли всі
та й поснúли.

6 О пíвночí ж по-
стáв крик: Ось же-
них ідé; вихóдьте
наву́стріч іому.

7 Тодí повставá-
ли всí дівчáта тýi,
та й украсíли лáмпи
свої.

8 Необáчнí ж кавá-
ли до розумніх:
Дáйте нам олії вá-
шої; бо лáмпи наші
гáснутъ.

9 Вíдказáли ж рó-
зумнí, говорячи: Щоб

не стáло нам и
вам; а йдіть лúчче
до тих, що прода-
ють, та й купіть
собí.

10 Як же йшли
вонí купувáти,
прийшóв жених; и
що булí готовí,
увíйшли в них на
весіллè; и зачýнено
двéрі.

11 Опíслá ж прихó-
дять и іншí дівчáта,
та й кáжуть: Гó-
споди, Гóсподи, від-
чинй нам.

12 Вíн же озвáв-
шиесь речé: Истино
глагóлю вам: Не
знаю вас.

13 Отíм же то
пильнýйте: бо не
знаєте дня, нí го-
дýни, колý Син чо-
ловíчий прийде.

14 Бо, як чоло-
вíк, відъїжджаючи,
приклíкав слúги
свої, и передáв ім
достáтки свої,
15 и одному дав

Свáнгелия

пять талáнтів, дрú-
гому два, іншому ж
одíн, кóжному по
іогó сназі, та й відъ-
іхав зáрас.

16 Пійшóвши ж той,
що взяв пять талáн-
тів, орудував нимí,
и придбáв дрúгих
пять талáнтів.

17 Так сáмо и той,
що двá, придбáв и
він дрúгих два.

18 Той же, що взяв
одíн, пійшóвши,
закопáв у зéмлю, и
сховáв сріблó пáна
свого.

19 По дóvgому ж
часу, прихóдить пан
слуг тих, и берé
перéлік из них.

20 И приступíвши
той, що взяв пять
талáнтів, приніс и
дрúгих пять талáн-
тів, говорячи: Пáне,
пять талáнтів міні
передáв есý; ось
дрúгих пять талáн-
тів придбáв я нимí.

21 Речé ж до іогó

нан іогó: Гарáзд,
слúго добрий и вір-
ний: у малóму був
есý віреи, над мнó-
гим постáвлю тебе. Увійдý в ráдощи пá-
на твого.

22 Приступíвши ж
и той, що взяв
два талáнти, сказáв:
Пáне, два талáнти
міні передáв есý;
ось дрúгих два та-
лáнти придбáв я
нимí.

23 Речé до іогó пан
іогó: Гарáзд, слúго
добрий и вірний:
у малóму був есý ві-
реи, над мнóгим по-
стáвлю тебе. Увійдý
в ráдощи пáна твого.

24 Приступíвши ж
и той, що взяв одíн
талáнт, сказáв: Пá-
не, знов я тебé, що
жорстóкий есý чоло-
вік, що жнеш, де не
сіав, и збирáеш, де
не россиpáv;

25 и, злякáвшись,
шійшóв схováv твíй

по Св. Матеїеві.

талант у землі. Оцé
ж маєш твоé.

26 Озвáвся ж пан
іого и речé до ібго:
Лукáвий слúго и лí-
нівний, знаяв всý, що
жну, де не сіяv, и
збираю, де не росси-
пáв:

27 так трéба булó
оддáти сріблó моé
мінáльникам, и прий-
шóвши взяв би я
своé з лíхвою.

28 Вíзьміть же від
ібго талант, та дай-
те тому, що має дé-
сять талантів.

29 Кóжному бо ма-
ючому всýди дáстъ-
ся, и на́дто ма́тиме;
у немáючого ж, и
що має, вíзьметься
від ібго.

30 И вíкиньте слу-
гú нíчéмного у
тéмряву надвíрю:
там будé плач и
скреготáнне зубíв.

31 Як же прийде
Син чоловíчий у слá-
ві своїй, и всí святí

áнгели з ним, тодí
са́де він на престóлі
слáви своéi;

32 и зберúться пе-
ред ібго всí народи;
и відлúчить він іх
одних од дру́гих,
як па́стúх одлúчує
овéць од коалíв;

33 и поста́вить
овéць по правýці в
сéбе, а коалів по лí-
вýці.

34 Тодí скáже царь
тим, що по правýці
в ібго: Прийдіть,
благословéнні Отци
могó, осягніть цáр-
ство, приготóвлене
вам од основáння
свíту.

35 Бо я голоду-
ваv, и ви далí міні
істи; жáждував, и
напoїли менé; був
чуженíцею, и прий-
нялí менé;

36 нагáй, и зодяглí
менé; недугувáв и
одвідали менé; був
у темнýці, и прий-
шли до менé.

Евангелія

37 Озвуться тоді до іого пра́ведні, кáжучи: Гóсподи, коли ми бáчили тебе голóдного, та й на-кормйли? або жад-нóго, та й напоїли?

38 Колí ж бáчили тебе чуженицею, та й прийнялý? або нагýм, та й зодяглý?

39 Колí ж бáчили тебе недúжим, або в темницí, та й прийшлý до тéбе?

40 И озвáвши́сь царь, промóвить до них: Истино глагóлю вам: Скíлькí раз ви чинíли се одному́ з сих братів моіх най-меніших, міні чинíли.

41 Тоді скáже він и до тих, що по лíвіці: Ідіть од менé, прокляті, ув огónь вічний, приготóвле-ний дияволові та а́нгелам іогб:

42 бо я гóлодувáв, и не дали ви міні істи; жáждував, и не напоїли менé;

43 був чуженицею, и не прийнялý менé; нагýм, и не зодяглý менé; недúжим и в темницí, и не одві-дали менé.

44 Тоді озвуться до іого сі, кáжучи: Гóсподи, коли ми бáчили тебе голóдного, або жаднóго, або чу-женицею, або нагóго, або недúжого, або в темницí, та й не послужíли тобі?

45 Озвéться тоді до них и промóвить, глагóлючи: Истино глагóлю вам: Скíлькí раз не чинíли ви сéго одному́ з сих найменіших, и міні не чинíли.

46 И пíйдуть сі на вічні муки, а пра́ведні на життé вічне.

Головá XXVI.

И стáлось, як скін-чýв Исýс усí пí

по Св. Матеєві.

словá, речé до учеників своїх:

2 Ви знаєте, що черéз два дні бúде пásха, и Сíна чоловічого вýдадуть на роспýтте.

3 Тоді зібралися архиерéї, та письмénники, та старші людські у двíр до архиерéя, на прíзвище Каýфи,

4 и рáдились, щоб узýти Исýса пídstупом и вбýти.

5 Та казáли: Тíльki не в свýто, щоб не було бúчи мíж нарódom.

6 Як же був Исýс у Виеáнні, в господі в Сíмона прокажéнного,

7 приступíла до ібgo жінка, маючи посýдинку предорогбо го мýра, та й злилá на голову іому, як сидів за столом.

8 Побачивши ж ученикí iогó, сéрдились, кáжучи: Нá що такá втрата?

9 Мóжна бо булó се мýро иродáти дóрого та дати вбóгим.

10 Зрозумíвши ж Исýс, речé до них: Що ви смутите жінку? дíло бо дóбре вчинíла на мíні.

11 Всýкого бо часу маєте вбóгих з собóю, менé ж не всýкого часу маєте.

12 Злýвши бо вонá мýро се на тíло моé, на погребéнне моé зробíла.

13 Истино глагóлю вам: Де б нí проповідувалась євáнгелия ся по всёмú свíту, казáтиметься й те, що зробíла оцá, на спóмин іí.

14 Тоді, шíйшbвши один з дванадцятёх, на імá Юда Іскариóцький, до архиерéїв,

15 кáже: Що хóчете дáти мíні, и я вам вýдам iогó? Вонý ж постáвили іому трíдцять срíбників.

Бвáнгелия

16 И з тогó часу шукáв нáгоди, щоб іогó вýдати.

17 У пéрвий же день опріснóчний приступíли ученикí до Исýса, кáжучи іому: Де хóчеш, щоб приготóвили тобі істи пásху?

18 Віа же речé: Ідіть у гóрод до ттакóго, та скажіть іому: Учýтель речé: Час мíй бlíзько; у téбе зроблю пásху з ученикáми моими.

19 И зробíли ученикí, як повелів ім Исýс; и приготóвили пásху.

20 Як же настáв вéчíр, сів він за столом из дванадцятьма.

21 И, як вонí іли, речé: Истинно гла-гóлю вам, що оди́н в вас зрадить менé.

22 И, засумівши тýжко, почалí говорýти до іого кóжен з них: Ажé ж не я, Гóсподи?

23 Він же озвáв-шись речé: Хто вмо-чáє зо мною рýку в мýску, той зрадить менé.

24 Син чоловíчий и-де, як пýсано про іо-го; горé ж чоловíкові тому, що Сýна чоловí-чого зрадить! Дóбре булó біому, колíб не родíвся чоловíк той.

25 Озвáвся же Юда, зрадник іогó, и ка-же: Ажé же не я, учýтель? Речé до іого: Ти скавáв всí.

26 Як же вонí іли, взýвши Исýс хлíб и поблагословíвши, ламáв, и давáв ученикáм, и речé: Прий-мítъ, іжте: се есть тóло мóе.

27 И, взýвши чáшу, и оддáвши хвалу, подáв ім, глагóлю-чи: Пйте з неї всí:

28 се бо есть кров мой новóго завíту, що за мноѓих проли-вається на оставлén-иे грíхів.

по Св. Мате́єві.

29 Глаго́лю ж вам: Що не пýтиму від нині з сёгò плóду виногráдиго аж до дня того, коли юго пýтиму з вáми новýм у цárстві Отцá мого.

30 И заспíвавши вонý, вийшли на гóру Олýвну.

31 Тоді речé до них Исýс: Всí ви по-блазните́сь мибю сíе: ибчи. Пýсано бо: Поражу пастиря, и россыплються вівці стáда.

32 По воскресéнню ж моїм попереджу вас у Галилею.

33 Озвáвся ж Петр и кáже до іóго: Хоч усі поблазнáться тобю, я нíколи не зблазнюсь.

34 Речé до іóго Исýс: Истино гла-голю тобі: Що сíе ибчи, пérше нíж пíвень запіє, трíйчі відречéсся менé.

35 Кáже іому́ Петр: Хочбý міні з тобю

и вмéрти, не відрéчусь тебе. Так и всi ученикý казáли.

36 Тоді прихбдигъ з нимí Исýс на вróчище Гефсимáн, и речé до учеників: Сидіть тут, пóки пíйшовши помолюсь отáм.

37 И взяв з собю Петrá та двох синів Зеведéвих, и почáв скorbíти та вдавáтись у тýгу.

38 Тоді речé до них: Тáжко сумна душá моя аж до сméрти. Пíдождіть тут, и пильнýйте зо миою.

39 И, пройшовши трóхи дálíй, припáв лицéм своім, мóлячись и глаголючи: Отче мíй, коли мóжна, нехáй мýмо йде від мéне чáша ся; тількі же як я хóчу, а як ти.

40 И прихбдить до учеників, и захóдить іх спláчих, и речé до Петrá: Так

Євангелія

не змоглі ви однієї години попильнувати во мною.

41 Пильнуйте та моліться, щоб не ввійшлі в спокусу. Дух то охочий, тіло ж німошине.

42 Знов, удрігте відійшовши, молівся, глаголяючи: Отчесмій, як не може ся чаша мимо йти від мене, коли не пітиму її, нехай станеться воля твої.

43 И прийшовши знаходить іх знов сплячих: булі бо очі в них важкі.

44 И, воставивши іх, пішов ізноў, и молівсь утрейте, промовляючи те же саме слово.

45 Тоді приходить до учеників своїх, и рече ім: Спіть ужé и спочивайте; ось настíг час, и Син чоловічий буде віданий у руки грішникам.

46 Уставайте, хо-

дімо: ось наближується зрадник мій.

47 Ще він говорить, коли се Юда, один з дванадцяти, приходить, и з ним багато народа з мечами й киями, од архиерéїв та старших людських.

48 Зрадник же іого дав знак ім, важучи: Кого я поцілюю, той и есть він: беріть іого.

49 И, зáраз приступивши до Ісуса, кáже: Рáдуйся, учителю; та и поцілювáв іого.

50 Ісус же рече іому: Друже, чого прийшов еси? Тоді приступивши наложили руки на Ісуса, та и узял іого.

51 И ось один з тих, що з Ісусом, простягши руку вихопив меча свого, и, вдаривши слугу архиерéйського, відтяг іому вýхо.

по Св. Мато́єві.

52 Тоді рече до юго́го Ісуса: Верни меч твій в місце юго́: всі бо, що візвуться за меч, од мечá погинуть.

53 Абó думаєш, що не міг би ніні вблагáти Отця мого, и пристáвив би міні більш дванадцятí легионів а́нгелів?

54 Якже тоді справдýлісь би писáння, що так мусить стáтись?

55 Тíєї ж годíни рече Ісус до нарóду: Чи се як на розбíйника вийшли ви з мечáми та киями, бráти менé? Щодня сидів я в вас, навчáючи в цéркві, и не бráли менé.

56 Се ж усé стáлося, щоб справдýлісь писáння прорóчі. Тоді всі ученикý, покинувши юго́, повтікали.

57 Вонí же, узáвши Ісуса, повелí юго́

до Кайфи архієréя, де писмénники та старші вібрались.

58 Петр же йшóв слідом за ним оддалекí до двóру архієréйського, и, ввійшовши в двíр, сів из слúгами, щоб бáчити конéць.

59 Архієréi же, и старші, и вся ráда шукали кривóго свідчення на Ісуса, щоб юго́ вбити,

60 и не знайшли. І коли багáто лже-свідків поприходило, не знайшли. Опісля ж приступíвши два лжесвідки,

61 говорíли: Сей казáв: Я мóжу зруйнувати цéркву Бóжу, и за три дні збудувáти її.

62 И встáвши архієréй, кáже до юго́: Нічого не відкáвуш? що сі прóти тéбе свідкýують?

63 Ісус же мовчáв. И озвáвшись архие-

Свáнгелия

рéй, кáже до іого: Заклинаю тебе Бó-гем живýм, щоб скавáв нам, чи ти есý Христóс, Син Бóжий?

64 Речé іому́ Ісús: Ти скавáв есý. Тільки ж глагóлю вам: Від нíні побáчите Сíна чоловíчого, сидячо-го по правíці сíлн, и грядúщого на хмáрах небéсних.

65 Тоді архиерéй роздéр одéжу свою, кáжучи: Що скавáв хулú; на що нам ишé свídkív? Ось тепér чули хулú іогó.

66 Як вам здаёт-ся? Вонí ж озвáв-шись сказáли: Вý-nen есть смéрти.

67 Тоді плювáли в лицé іому́, и бýли по щокáх іогó, и зну-щаались из іого,

68 кáжучи: Прорéчí нам, Христé, хто се вдáрив тебе?

69 Петr же зна-двóру сидів у двóрі; и приступила до

іогó однá дíвчíна, кáжучи: И ти був з Ісúsом Галилéй-ським.

70 Він же відрíкся перéд усíмá, кáжучи: Не знаю, щó го-вóриш.

71 Як же вýйшов він до воріт, побáчи-ла іогó друга, та ѿ кáже до тих, що там були: И сей був з Ісúsом Назарéй-ським.

72 И знов одрíкся він кленучýсь: Що не знаю чоловíка.

73 Трохи ж згóдом приступíвши тí, щó стояли, кáжуть Петrбóvi: Спрávdí и ти есý з них: бо ѹ твой говíрка вияв-ляє тебе.

74 Тоді почáв він проклинáтись та клястíсь: Що не знаю чоловíка. И зараз шíвень зашíв.

75 И згадáв Петр слово Ісúsа, про-мовлене до іого:

по Св. Матеєеві.

Що пέрше ніж пі-
вень запіс, трйчі
відречеся мене. И
вийшовши геть, пла-
кав гірко.

Голова ХХVII.

Як же настáв rá-
нок, зробили rá-
ду всi архиерéi и
старшi людськi на
Ісуса, щоб убýти
iогó;

2 и, звязáвши iогó,
повелí, та й переда-
лí iого Понтiйсько-
му Пилáту, ігемо-
новi.

3 Тодi побачивши
Юда, зрадник iогó,
що iого осуджено,
роскáяvся, и вер-
ниv трйдцять сріб-
няків архиерéям та
старшинi,

4 кáжучи: Згрішiv
я, зрадивши кров
невинну. Вонí ж
сказáли: Що нам
до тóго? ти по-
бачиш.

5 И покýнуvши він

срібнякí в цéркvi,
вийшов, и відiшв-
ши повiсився.

6 Ахриєрéi ж, взяв-
ши срібнякí, сказá-
ли: Не годиться клá-
сти iх у скарбóню:
бо се цiна кровi.

7 Зробивши ж rá-
ду, купíли за них
ганчáрське поле, щоб
хováти на iому за-
хóжих.

8 Черéз се звéться
поле тe Кріváve Пóле
по сей день.

9 Тодi справdý-
лось, що сказáв Б-
ремéя пророк, гла-
гóлючи: И взял
вонí трйдцать сріб-
няків, цiну цiнéнно-
го, котрого цiнено
від синiв Израíля,

10 и далí iх на
ганчáрське поле, як
повелів мiні Госпóдь.

11 Ісус же стояv
перéд ігемоном; и
питáв iогó ігемон,
кáжучи: Чи ти царь
Жидiвський? Ісус

Євангелія

же рече іому: Ти сказа́в єсій.

12 И, як винувáтили іого архиерéї та старші, не від-кáзував нічóго.

13 Тоді кáже до іого Пилáт: Хиба пе чуеш, скількі свід-кúють на тéбе?

14 И не відкаzáv він іому нí на однó слово, так що ігéмон вéльми диву-вávся.

15 На свáто ж звик ігéмон одпу-скáти народові одно-го вязника, ко-торого вонí хотíli.

16 Máли ж тоді знáного вязника, на прізвище Варáву.

17 Як же вони зl-брáлись, сказа́в ім Пилáт: Кого хóчете, щоб одпустív вам? Варáву, чи Ісýса, на прізвище Христá?

18 Знаv бо, що черéz зáвисть вýда-ли іого.

19 Як же сидív віn

на сúдищí, прислáла до іого жінка іогó, кáжучи: Нічóго тóbi и прáведнику сéмý: багáто бо терпíла я сéгóдні вві спí черéz іого.

20 Архиерéї ж и старші наустíли на-рóд, щоб вýпросили Варáву, Ісýса ж убíли.

21 Озвávся ж і-гéмон и речé до них: Кого хóчete з двох, щоб вýпустиv вам? Вонí ж сказáли: Ва-рáву.

22 Кáже до них Пи-лáт: Щó ж оцé ро-бítиму з Ісýсом, на прізвище Христóм? Кáжуть іому всí: Нехáй бúде рос-пáтий.

23 Игéмон же кá-же: Що бо злóго зробív? Вонí ж кричáли ще гíрш: Нехáй бúде рос-пáтий.

24 Бáчивши ж Пи-лáт, що нічóго не

по Св. Матеєсві.

вра́дить, а ще більш ростé бúча, взáвши водý, помýв руки перéд нарóдом, и ка- же: Невинен я крої прáведника сéго: ви побáчите.

25 И озвáвшись увéсь нарóд, ска- зáв: Кров iоgó на нас и на дíти наáші.

26 Тодí відпустíв ім Ваráву; Исуса ж побíвши передáв, щоб роспáто iоgó.

27 Тодí вбíни игé- монові, взáвши Исú- са на сúдище, ві- брали на iоgó всю рóту.

28 И, роздягнúвши iоgó, накинули на iоgó червóний плащ;

29 и, сплівші ві- нець из тернíни, по- ложили на голову iому, а тростíну в правíцю iоgó; и кý- даючись на колíна перéд ним, насмíхá- лись из iоgó, кáжучи: Рáдуйся, цáрю Жá- дíвський!

30 И, плюючи на iоgó, бráли тростíну и бýли по голові iоgó.

31 И як насмíялись из iоgó, зняли з iо- го плащ, и надíли на iоgó одéжу iоgó, и повелí iоgó на роспáтте.

32 Вихóдячи ж, знайшлí чоловíка Киринéйського, на імя Сýмона; сéго застáвили нести хрест iоgó,

33 И прийшóвши на вróчище Голгóеа, чи то б скáзати Череповé місце,

34 далí iому пýти óцту, замішаного з жóвчю; и, покушту- вавши, не хотів пýти.

35 Роспáвши ж iо- гó, подílíли одéжу iоgó, кинувши жéреб: щоб справdýлось, щó скáзáв прорóк: Подílí собí шáти моí, и на одéжу мою кинули жéреб.

Свáнгелія

36 И, посідáвши, стереглý юго таm;

37 и прибýли над головою юго напýсану винý юго: Се Исус, царь Жидíвський.

38 Тоді роспáто з ним двох розбíйників, одного по прaвíці, а другого по лíвíці.

39 Мимойдúчі ж хуáйли юго, киваючи головами своїми,

40 и кáжучи: Ти, що руйнóеш цéркву, и за три дні будóеш ії, спасíся сам. Коли ти Син Бóжий, вíйдý з хрестá.

41 Так сáмо же и архиерéi, на смíхáючись из письмéнніками та старшими, казáли:

42 Інших спасáв, а себé не мóже спастý. Коли він царь Израїльский, нехáй тепér вíйде з хрестá, и вíруватимемо в іого.

43 Він уповáв на Бóга; нехáй тепér вíзволить юго, коли хóче юго; казáв бо: Я Син Бóжий.

44 Так сáмо же розбíйники, що були роспáті з ним, докорáли юму.

45 Від шéстої же годíни настáла тéмрява по всíй землі до годíни девáтої.

46 Коло девáтої же годíни поклíкнув Исус великим гóлосом, глагóлючи: Бóже мíй, Бóже мíй, на що менé покíнув есý?

47 Дéякі же, що там стояли, почúвши казáли: Що Йллé клáиче сей.

48 И зáраз побігши оди́н из них, и взя́вши гúбку, сповнýвши бцтом и, настро- мýвші на тростину, поів юго.

49 Остáнні же казáли: Нехáй; побá-

по Св. Матеєві.

чи́мо, чи прýде Ілля спасáти югó.

50 Исýс же, знов по-
клýкнувши великим
гóлосом, зітхнúв
дúха.

51 · И ось завіса церкви роздéрлась на́звое од вéрху до нíзу, и земля затру-
силась, и скéлі по-
роспадáлись;

52 и гробъ порос-
крива́лись; и мнóгі
тіла святых усóп-
ших повстава́ли,

53 и, вýйшовши з
гробів після вос-
кресéння югó, по-
приходили у святий
город, и показа́лись
мнóгим.

54 Сóтник же да-
ті, що бу́л з ним и
стереглý Исýса, по-
бáчивши трус и те,
що стáлось, поля-
кались тяжко, кá-
жучи: Справді Бó-
жий Син був сей.

55 Булб там багáто-
й жіноч: що одда-
левáться, ко-

трí прийшли слíдом
за Исýсом из Гали-
леї, слúжачи юму.

56 Ж ним була
Марýя Магдали́на, и
Марýя, ма́ти Яковова
та Йосýіва, и ма́ти
дítéй Зеведéвих.

57 Як же настáв
вéчíр, прийшóв чо-
ловíк замóжний з
Арімаөéї, на імя
Іосиф, що и сам
учýвся в Исýса.

58 Сей, приступíв-
ши до Пилáта, про-
сíв тіла Исýсового.
Тоді Пилáт и звел в
оддати тіло.

59 И ваявши тіло,
Іосиф, обгорнúв юго
плащенищею чýстою,

60 положíв юго у
новім своім грóбі,
що вýсік у скéлі; и,
прикотýвши велико-
го каменя до дверéй
гробу, одійшóв.

61 Була ж там
Марýя Магдали́на и
друга Марýя, и сидí-
ли навпроти грóба.
62 Зáвтрішнéго ж

Евángелия

дня, що після п'ятниці, зібрались архиєреї та Фарисеї до Пилата,

63 кáжучи: Пáне, згадáли ми, що той обмáнщик казáв, ще живýй: Черéз три днí встáну.

64 Звелý ж оцé стерегтý грóба до трéйтёго дня, щоб прийшóвши ученикý іогó в ночі, не вкрали іогó, и не сказáли народові: Устáв из мérтвих; и бúде остання омáна гíрща пéрвої.

65 Сказáв же ім Пилát: Маєте сторóжу: идіть забезпéчте, як знаєте.

66 Вонý ж пíйшóвши забезпéчили грóб, запечáтавши камінь, з сторóжею.

евítáти в однú из субіт, прийшла Ма- рýя Магдалýна та дру́га Марýя поди- вýтись на грóб.

2 И ось трус вели- кий стáвся: ангел бо Господень, вíйшóвши з нéба, прий- шóв, відкотив камінь від дверей, и сів на нíм.

3 Був же вид іогó як блíскавýца, и одéжá іогó біла як сніг.

4 Од страху ж іогó затрусились тí, що стереглý іогó, и стáли наче мérтві.

5 Озвáвся ж ангел и речé до жіноک: Не лякáйтесь: знаю бо, що Ісýса роспýтого шукáвте.

6 Немá іогó тут: устáв бо, як казáв. Идіть подивітесь на місце, де лежáв Господь.

7 И хýтко вертáй- тесь и скажіть уче- никам іогó, що встáв

Головá XXVIII.

Після ж вéчора су- бітнёго, як почалó

по Св. Мате́єві.

из мérтвих, и ось
поперéдить вас у
Галилéю; там, іогó
побáчите: Ось я
вам сказáв.

8 И, вийшовши хúт-
ко від грóбу из
страхом и великою
радостю, побігли
сповістíти учеників
іогó.

9 Як же йшли во-
нý сповіщати уче-
ників іогó, аж ось
Ісус зустрів іх, гла-
гóлючи: Рáдуйтесь.
Вонý ж приступíвши
обнялý нóги іогó, и
поклонíлись іому.

10 Тоді речé до
них Ісус: Не ля-
кáйтесь; идіть спо-
вістíть братів моїх,
щоб ийшли в Гали-
лéю; и там менé
побáчять.

11 Як же йшли во-
нý, аж ось дéякі з
сторожи, приступíвши
в гóрод, сповістíли
архиерéїв про все,
що стáлось.

12 Изібрáвши во-
нý з старшýми и зро-
бивши ráду, далý
довóлі срібняків вóї-
nam,

13 говорячи: Ка-
жіть, що ученикý
іогó в ночі прийшóв-
ши вкráли іогó, як
ми спáли.

14 И як дочúється
про се ігéмон, ми
вговóримо іогó, и
vas беспéчними зró-
бимо.

15 Вонý ж, узýвши
срібнякý, зробíли, як
іх нáвчено; и розне-
слóсь слóвò се у
Жидіваж до сёгó дня.

16 Одина́дцять же
учеників пíйшли в
Галилéю, на гóру,
кудý повелів ім
Ісус.

17 И, побáчивши
іогó, поклонíлись
іому; інші ж сумнý-
лись.

18 И приступíвши
Ісус, промóвив до
них, глагóлючи: Да-

Евангелия

на міні всяка власть | 20 навчаючи іх до-
на небі и на землі. | держувати всого, що

19 Йдіть же на- | я заповідаю, вам: и
вчайте всі наро́ди, ось я в вами по-
христичи іх в цмá всі дні, до кінця
Отця, и Сина, и Свя- | світу. Амінь.
того Духа,

Евáнгелия по Св. Мате́севі, вийшла.
Евáнгелия по Св. Луці друкується.
Слідом за нею друкуватиметься Евáн-
гелия по Св. Іоа́нові, потім увесь Но-
вий Завіт, а потім усе Святе Письмо
Старого и Нового Завіту.

Продається:
у Відні (*Wien*), *Ferd. Klemm, Stadt,*
Dorotheergasse Nr. 7;
в Ліпському (*Leipzig*), *E. Kaspro-
wicz, Slavische Buchhandlung,*
и по всіх більших книгáрнях у
Галичині.

З друкарні Сóммера у Відні.